

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR COMMUNICATION
OF VOCATIONAL CERTIFICATE I STUDENTS BY TEAM-BASED LEARNING

อาภัสรา สังขวาสี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR COMMUNICATION
OF VOCATIONAL CERTIFICATE I STUDENTS BY TEAM-BASED LEARNING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)
ของ
อภัสรา สังขวาลี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันท์เสน) (อาจารย์ ดร.กรศิริ บุญประกอบ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)
ผู้วิจัย	อาภัสรา สังขวาสิ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน และเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลาก ให้นักเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้ระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อน และหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็น 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน จำนวน 6 บทเรียนแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน, การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, การพูดภาษาอังกฤษ, อาชีวศึกษา, ปวช

Title	THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR COMMUNICATION OF VOCATIONAL CERTIFICATE I STUDENTS BY TEAM-BASED LEARNING
Author	ARPASSARA SANGKHAWASEE
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Anchalee Jansem

The purpose of this study is to examine the English-speaking skills of the students to communicate, their English-speaking skills using team-based learning, and to survey the satisfaction levels of students toward studying communicative English and using team-based learning. The sample group consisted of Vocational Certificate Level One students at Donmueang Technical College, Bangkok, in the first semester of the 2021 academic year. The sample group was made up of 40 students by Cluster Random Sampling by raffle. The duration of the study was 12 hours over six weeks, at two hours per week and two hours for the pre-test and post-test, for a total of 16 hours. The research instruments used in this study were six lesson plans, a pre-test and a post-test. The Evaluation Criteria of English-Speaking Skills for Communication and the questionnaire measured the satisfaction of the students with their English-speaking skills for communication and using team-based learning. The data were analyzed by means of the standard deviation scores and a t-test. The results revealed the following: (1) the English communication ability of Vocational Certificate Level One students by cooperative learning after the experiment was higher at a statistically significant level of .05; (2) the satisfaction of the students with learning to speak English for communication through team learning after the experiment was higher at a statistically significant level of .05.

Keyword : Team-Based Learning, English speaking skills, Communication, Vocational certificate

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทรเสม อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา การตรวจและแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนการให้แนวคิด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณในความเมตตาและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. กรศิริ บุญประกอบ ประธานคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาในการตรวจพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะ ให้ความรู้และความเมตตา ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ ได้พัฒนาสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์ที่ปรึกษาประจำสาขา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว ประธานหลักสูตร กศ.ม.วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุลยเมธการ อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา และอาจารย์ ดร.นันทินา นิลายน ที่กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ ให้แนวคิดต่างๆ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในปริญญานิพนธ์จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ เพื่อนครู โดยเฉพาะ อาจารย์สุสดี อัสวชัยสุวิกรม ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง อาจารย์ภัทรธีรา แสนลังและอาจารย์กิตติพงษ์ ช่อทองดี ครู วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร ที่กรุณาร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย และขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความเข้าใจ จึงทำให้งานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีตลอดระยะเวลาของการศึกษาจนสำเร็จ

อาภาสรา สังขวาสิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ระยะเวลาในการทดลอง.....	5
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	8
1.1 ความหมายการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	8
1.2 องค์ประกอบการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	9
1.3 ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	11
1.4 กิจกรรมภาษาเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	12

1.5 การวัดและการประเมินผลของการพูดภาษาอังกฤษ	14
1.6 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	16
2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)	18
2.1 การสอนที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	18
2.2 การเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน.....	19
2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน.....	20
2.4 กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน.....	23
2.5 การสอนที่ใช้กระบวนการกลุ่ม.....	25
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	26
3.1 งานวิจัยในประเทศ	26
3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
แบบแผนการวิจัย	39
การจัดข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	46
ความมุ่งหมายของการวิจัย	46
วิธีการดำเนินการวิจัย	46

สรุปผลการวิจัย	48
อภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	61
ประวัติผู้เขียน.....	91

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการสอนทั้ง 6 สัปดาห์	32
ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง	39
ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน.....	43
ตาราง 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน(Team-based learning)	44
ตาราง 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	83
ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	84
ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	85
ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยประกอบด้วยตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และคะแนนรวม	86
ตาราง 9 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน(Team-based learning)	89

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	22
ภาพประกอบ 2 ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมโลกเกิดความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น การติดต่อสื่อสาร และการเดินทางของข้อมูลที่รวดเร็ว เป็นผลทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพมากขึ้น เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศทำให้ผู้ที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้เปรียบในทุกทาง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มีการกำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนก้าวทันโลกและใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมผลิตกำลังคนและพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล ให้มีความพร้อมและสามารถปรับตัวพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างมาก และด้วยนโยบายรัฐบาล ให้ส่งเสริมบทบาทและยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นประโยชน์ด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถพัฒนาประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างของการเมือง และวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ 2545) และเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาต่างๆ การศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่ระบุว่าการศึกษาไทยในอนาคตต้องพัฒนาคนให้มีทักษะที่สำคัญ มีความรู้ความสามารถเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมโลกาภิวัตน์ได้ การศึกษาภาษาต่างประเทศจึงสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันนั้น จะเน้นการประยุกต์แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นทักษะที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา (Nunan, 1991, p. 31) ที่เป็นทักษะการสื่อสารซึ่ง

จำเป็นมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้พูดจะต้องใช้ทักษะในการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้ความคิดในบริบทนั้นๆ และสามารถถ่ายทอดออกมาให้ผู้ฟังเข้าใจได้ (ภัทรวดี ยวนชื่น, 2553) จากข้อความข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร และการพูดเป็นวิธีการสื่อสารหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (Expressive Skill) ที่สามารถฝึกหัดให้เกิดประสิทธิภาพได้

โดยทั่วไปแล้วการเรียนการสอน ในสถานศึกษา ที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในหลักสูตร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากภาษาต่างประเทศสำคัญอย่างมาก และเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายประเทศ และในการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากอาชีวะมีความร่วมมือกับต่างประเทศมากมายและเพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคนเข้าสู่สถานประกอบการ ซึ่งการมีความรู้ภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล ติดต่อกับสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่างๆได้ในชีวิตจริงและการประกอบอาชีพ และกระทรวงศึกษาธิการได้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเป็นการจัดอย่างมีคุณภาพ และใช้ได้จริง และนำไปพัฒนาต่อยอดภาษาอังกฤษต่อไปได้อย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นในชีวิตประจำวัน และการทำงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากการพูดเป็นสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจถึงสิ่งที่สื่อออกมา ไม่ว่าจะเป็นบริบท หรือแง่มุมใด เพราะไม่ว่าบุคคลใดก็สามารถเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ โดยการพูดที่คล่องแคล่วนั้นมาจากการฝึกฝน เรียนรู้จนเข้าใจในบริบทของทักษะการพูดจึงเรียบเรียงออกมาเป็นข้อความหรือถ้อยคำที่จะสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ แต่เนื่องจากการเรียนการสอนในประเทศไทยเน้นแต่ความถูกต้องของไวยากรณ์ ผู้เรียนเรียนไปเพื่อสอบ เรียนจากการท่องจำ เมื่อพบชาวต่างชาติก็จะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ หรือไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูด เพราะกลัวการถูกตัดสินคล้อยกับความเห็นของ (เออร์, 1996; บราวน์, 1994) ที่กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองไม่สำเร็จนั้นคือผู้เรียนเกิดความกังวลถึงการพูดผิด เรียบเรียงประโยคไม่ถูก และจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) ในขณะที่กำลังฝึกภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย (Target language) ในชั้นเรียน และ (กุลชนก ทิพฤชา, 2550) ที่กล่าวว่าอุปสรรคของการพัฒนา

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้แทบจะไม่มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดอย่างสม่ำเสมอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกันในชีวิตจริง

จากความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยผู้วิจัยได้เลือกวิจัยกลุ่มประชากรนี้ เนื่องจากผู้วิจัยมีความตระหนักได้ถึงปัญหา และต้องการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร จึงใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

การทำงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพคือ การทำงานร่วมกันและมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม การทำงานร่วมกลุ่มนั้นเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ที่เป็นสัตว์สังคมและมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ทำให้รวมพลังความคิดความสามารถของมนุษย์ที่มีอย่างจำกัดของแต่ละคน เพื่อสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ไม่สามารถทำคนเดียวได้ นอกจากนี้การทำงานกลุ่มช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่มที่มีความคิดแตกต่างออกไป เป็นการพัฒนาให้เกิดความงอกงามของความรู้จากการทำงานเป็นกลุ่มการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ซึ่งสำคัญและจำเป็นมากในสังคมยุคปัจจุบัน ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน โดย การบวนการทีม เป็นสิ่งที่มีบทบาทในการอยู่ร่วมกัน สอดคล้องกับ (ดิเรก วรณเศียร, 2552, น. 2) ที่กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม คือ กลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการติดต่อสื่อสารของสมาชิกในทีม มีการช่วยกันทำงาน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายและสมาชิกในทีมทุกคนมีความพอใจในการทำงานนั้นด้วย

เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความรู้การเรียนจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่มีความหลากหลาย โดยเฉพาะการเรียนการสอนแบบทีมที่เป็นวิธีการเรียนการสอน ซึ่งปรับมาจากการเรียนการสอนแบบบรรยาย โดยผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และผู้เรียนรับฟังเพียงอย่างเดียว (Passive Learning) มาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรูปแบบทีม เพื่อเพิ่มทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน ความมีส่วนร่วมในห้องเรียน โดยอาจแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก มีการแบ่งปันประสบการณ์ภายในกลุ่ม หรือการแลกเปลี่ยนความคิด จากแนวคิดของการเรียนรู้แบบกลุ่มนั้นเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เกิดความคิดสร้างสรรค์ซึ่งอาจนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโดยหลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ที่มีการจัดทีมย่อยอย่างเหมาะสม ตามทักษะและความสามารถแต่ละคน แบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละ 7-12 คน ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีขั้นตอนการเรียนรู้เริ่มจากการเตรียมตัวก่อนการ

เข้าเรียน นอกจากนี้สมาชิกในทีมมีการช่วยเหลือกันในการทำงาน การร่วมกันรับผิดชอบในงานส่วนตัวและงานกลุ่มโดยการมอบหมายงานจะต้องเน้นผลของการเรียนรู้ตามจุดประสงค์รายวิชาที่ได้กำหนดไว้และผลลัพธ์จากการทำงานเป็นทีม ที่ผู้เรียนจะได้รับการตอบกลับ (Feedback) อย่างทันเวลา ซึ่งวิธีการพัฒนาทักษะการพูด ที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ของนักเรียนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น บทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่ม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม ละคร การเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานค่อนข้างมาก แต่เป็นการพัฒนาและการศึกษาผลด้านอื่น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ และสามารถนำการเรียนรู้ที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ไปสู่การพัฒนาต่อยอดในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษที่หลากหลายขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน เนื่องจาก Team-based Learning เป็นวิธีการสอนรูปแบบที่มีการเรียนรู้ในลักษณะของทีม ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เป็นการทดลองนวัตกรรมการสอนที่ทันสมัยขึ้น เพื่อนำการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานไปประยุกต์ใช้ให้มีคุณภาพ ที่จะประสบความสำเร็จ นำไปสู่การต่อยอดการพัฒนาวิธีการสอนในอนาคต หรือนำข้อดีที่ได้ไปประยุกต์ใช้ และพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ประชากรเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชาสถาปัตยกรรม แผนกวิชาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและตกแต่งภายใน วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด รวมทั้งหมด 170 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ที่ใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลาก ให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ซึ่งมีจำนวนนักเรียนคล้ายคลึงกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้นได้แก่

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

2. ตัวแปรตามได้แก่

2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็น 16 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาตามจุดประสงค์และหนังสือแบบเรียนซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 รายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. Greeting Introduction
2. Where are you going?
3. What does the sign mean?
4. At the weekend Shopping centre
5. What is a recipe of your meal?
6. At hospital

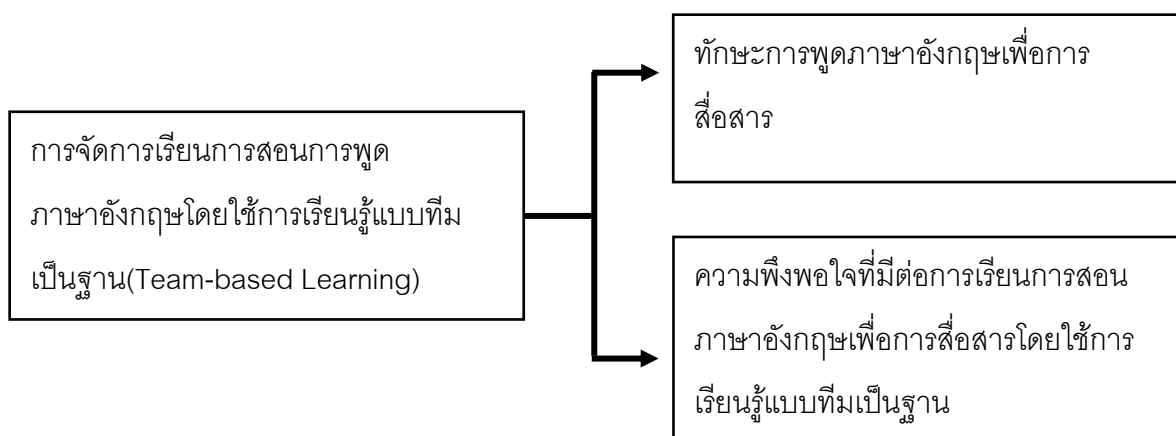
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูด การให้ข้อมูล ตามสถานการณ์ การแลกเปลี่ยนทัศนะในสถานการณ์ต่างๆ โดยการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว มั่นใจ การออกเสียงได้อย่างชัดเจน การเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสามารถประเมินได้โดยการพูด โดยใช้แบบทดสอบ

2. การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็กๆ ที่มีการทำงานกันเป็นทีม เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างของบุคคล โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถด้านการคิด และการแก้ปัญหา การสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักวิชา เพื่อเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้วิจัยนำหลักการเรียนรู้แบบทีมของแลรี เค ไมเคิลเซน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ระดับความรู้สึก ระดับความพอใจของแต่ละบุคคล ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาของนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่1 โดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) และได้นำเสนอตามหัวข้อ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความหมายการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 องค์ประกอบการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4 กิจกรรมภาษาเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.5 การวัดและการประเมินผลของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 1.6 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
 - 2.1 การสอนที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.2 การเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 2.4 กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 2.5 การสอนที่ใช้กระบวนการกลุ่ม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายการพูดเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวัน เพื่อความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอนปัจจุบันจึงได้เน้นการพูดเป็นสำคัญ โดยได้มีนักการศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้ให้ทัศนะและความหมายการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

เบิร์น (1986) อ้างถึงในนาถิชา สีทองเพีย (2561, น. 1081) ได้กล่าวถึง การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการสื่อสารสองทาง (Two-Way Process) ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้ฟังถอดรหัสจากข้อความที่ผู้พูดได้ป้อนเข้ามา กล่าวคือ ผู้พูดต้องส่งสาร (encode) ที่ต้องการจะสื่อ ในขณะที่ผู้ฟังต้องตีความ (decode) ของสารที่ส่งมา ซึ่งอาศัยทักษะความรู้เรื่องระบบภาษา และเป็นลักษณะการสื่อสารแบบสองทางในการโต้ตอบกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อาจมีการใช้เสียงสูงเสียงต่ำ สีหน้า ท่าทางของผู้พูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารในสถานการณ์นั้น

ลินซ์ (1996) อ้างถึงในราไฟ โพธิ์จิต (2547, น. 10) กล่าวถึง การพูดแบบปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนนั้น เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสองทาง ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ครูควรสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ เช่น ข้อมูลข่าวสาร ข้อตกลง เป็นต้น โดยฝึกให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาของการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน มีการเชื่อมโยงความคิดในการตอบโต้ และการสื่อความหมาย และให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการวิเคราะห์ และได้รับการแนะนำในสิ่งที่ได้เกิดขึ้นว่าควรมีสิ่งใดควรต้องปรับปรุงหรือไม่ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ และให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดี

พอลตัน (1993) อ้างถึงในเพ็ญนภา เลิศกิตติไพบูลย์ (2559, น. 13) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิสัมพันธ์ของผู้พูดในการใช้ภาษาตามกาลเทศะ มีการโต้ตอบตั้งแต่บุคคลสองบุคคลขึ้นไป ซึ่งเป็นการโต้ตอบสิ่งที่ได้ยิน โดยการพูดต้องเหมาะสมกับกฎเกณฑ์ในทางสังคม

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 163) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในสังคม ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างฝ่ายจะมีจุดประสงค์ที่ต้องการจะสื่อความหมายของตน และต่างฝ่ายจะต้องตีความสิ่งที่ตนได้ฟัง ฉะนั้นการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องพูดให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ เลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเพราะการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด หรือใช้คำไม่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

จากความหมายในการพูดเพื่อการสื่อสารดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดๆก็ตาม การพูดทำให้เข้าใจถึงสิ่งที่ผู้พูด

ถ่ายทอดออกมา การแลกเปลี่ยนข้อมูล การทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูดด้วย น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ภาษา ซึ่งนอกจากความหมายของการพูดแล้ว นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การสื่อสารมีความชัดเจนอีกด้วย

1.2 องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร

ได้มีนักวิชาการ กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ไฮมส์ (1981) อ้างถึงในเพ็ญนภา เลิศกิตติไพบูลย์ (2559, น. 2) ได้กล่าวถึง การใช้ภาษาเพื่อเพื่อการสื่อสารต้องอาศัยองค์ประกอบ 4 ข้อ คือ

1. ความสามารถที่จะทราบว่าประโยคที่พบเป็นไปตามหลักของไวยากรณ์หรือไม่
(Possibility)

2. ความสามารถที่จะทราบว่าประโยคใดเป็นภาษาที่ใช้ได้จริงในสังคม
(Feasibility) เนื่องจากบางประโยคต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่นำมาสื่อสารไม่ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการใช้ภาษาในชีวิตจริง

3. ความสามารถที่จะทราบว่าประโยคใดเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือ สังคมนั้น
(Appropriateness)

4. ความสามารถที่จะทราบว่าประโยคใดในสังคมที่นิยมใช้และยอมรับ (Accepted Usage)

ชอมสกี (1960) อ้างถึงในวิโรจน์ อรุณมานะกุล (2559, น. 13) ได้อธิบายเกี่ยวกับภาษาว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์คิดขึ้นมาในการสื่อสาร โดยมนุษย์ได้ใช้ภาษาสื่อความหมาย ซึ่งมนุษย์จะจัดเรียงคำในโครงสร้างที่แน่นอน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจในภาษา (Competence) หมายถึง ความสามารถที่เกิดขึ้นเองภายในของทุกคนอย่างอัตโนมัติ เป็นความรู้ที่ผู้พูดใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยมีองค์ประกอบ คือ ความสามารถที่สามารถสร้างและเข้าใจประโยคในภาษาได้โดยไม่มีขอบเขต ความเป็นเจ้าของภาษาจะสามารถบอกได้ว่าประโยคใดมีความหมายกำกวม ประโยคใดมีความหมายเหมือนกัน ประโยคใดใช้ถูกหรือผิดไวยากรณ์ นำไปสู่ความรู้และความสามารถเข้าใจโครงสร้างในประโยคอย่างถูกต้อง

2. ความสามารถในการใช้ภาษา (Performance) หมายถึง การนำความรู้ ความเข้าใจทางภาษาใช้ในการแสดงออกเป็นการใช้ภาษาโดยแท้จริง ซึ่งอาศัยความรู้ที่มีอยู่

นอกจากนี้ได้มีการกล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. เป้าหมายและผู้ชม (Goals and Audience) คือ สามารถเป็นผู้ฟังที่ดี โดยการพูดคุยและรับคำติชมจากผู้ชมได้ หรือสามารถสังเกตได้จากสิ่งวาดหรือจากเลโก้

2. การระดมความคิด (Gathering ideas) คือ การระดมความคิดในกลุ่ม โดยทำตาม schema ที่อาศัยความรู้เดิม เช่น ประเภทของหัวข้อ หรือแผนวาทกรรม เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ

3. การจัดระเบียบความคิด (Organising ideas) คือ การใช้แผนการพูดแบบวาทศิลป์ ในการอภิปรายและประเมินโครงร่างจำลอง และทำการตรวจสอบ

4. การทำบันทึกการพูด (Making speaking notes) คือ การจดบันทึก เพื่อเตรียมถ่ายโอนข้อมูล

5. การนำเสนอและการตรวจสอบ (Presenting and monitoring) คือ การพูดคุย หัวข้อของแต่ละคนเกี่ยวกับความสามารถพิเศษเพื่อเป็นขำขันเรื่องการระดมความคิด การใช้แผนพูดวาทศิลป์ และการจดบันทึก และเตรียมความพร้อมเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน กลุ่ม และในชั้นเรียน (เนชั่นและนิวตัน, 2009)

นอกจากนี้องค์ประกอบการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นมีองค์ประกอบสำคัญทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ คนสื่อข้อความ พูดสื่อความหมาย ไปยังผู้ฟัง
2. สาร (Message) คือ ข้อความที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง
3. ผู้ฟัง (Listener) คือ คนรับข้อความ หรือสารที่ผู้พูดได้สื่อความหมายมา

(เบิร์น, 1987, น.8; อันเดอร์ฮิล, 2000, น.2)

เชิร์ล (1978, น. 89-95) ได้กล่าวถึง การพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance act) คือ เมื่อผู้พูดกล่าวคำ ประโยชน์ขึ้นมานั้น ผู้พูดต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อการติดต่อสื่อสาร

2. การพูดคำพูดทำให้เกิดการบรรลุผล ตามสถานการณ์ (Propositionary act) คือ คนพูดใช้คำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์

3. การแสดงเจตนาในการพูด (Locutionary act) คือ การแสดงออกถึงความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวคำพูด เช่น การทักทาย การขอโทษ การขอร้อง การดักเตือน เป็นต้น

ไมเคิล คาเนล (1983, น. 6-14); เมอร์ริลล์ สเวน (1984, น. 7-18) กล่าวว่า องค์ประกอบการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นมีลักษณะ ดังนี้

1. การใช้ระเบียบวิธีของภาษา โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์

และตามหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) รวมไปถึงความหมายของเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์อีกด้วย

2. การใช้ภาษาได้ตรงตามหลักภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) โดยมีวัฒนธรรมสถานภาพและบทบาททางสังคมของบุคคล

3. การใช้ระเบียบวิธีในความสัมพันธ์ของประโยค (Discourse Competence) ซึ่งจะใช้ความเชื่อมโยงข้อความเพื่อสื่อความหมาย โดยมีความรู้ในด้านไวยากรณ์ช่วยทำให้การสื่อความหมายทางภาษาเหมาะสมและถูกต้องมากขึ้น (Utterances)

4. การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร (Strategic Competence) เพื่อให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์ เป็นการแสดงออกโดยมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์

จากองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร กล่าวโดยสรุป คือ การพูดยังเป็นทักษะขั้นเริ่มต้นของการเรียนภาษา และยังทำให้เกิดความเข้าใจกันได้เมื่อมีการสื่อสาร ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้พูด สสาร และผู้ฟัง โดยผู้พูดจะส่งสารไปยังผู้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ จากนั้นจะมีการเปลี่ยนสถานะเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้พูดคนแรก ซึ่งเปลี่ยนสถานะเป็นผู้ฟัง เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์สองทาง โดยเรียกว่ากระบวนการสื่อสาร นอกจากนี้แล้ว ความสามารถในการตีความยังเป็นส่วนหนึ่งทำให้การสื่อความระหว่างทั้งสองฝ่ายนั้นเข้าใจได้อย่างตรงกันอีกด้วย

1.3 ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สกอตต์ (1981 อ้างถึงในธีรภรณ์ กิจจารักษ์ (2553, น. 10) ได้เสนอการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการบอกวัตถุประสงค์ ที่ผู้สอนบอกผู้เรียนให้ทราบถึงเรื่องที่จะเรียน

2. ขั้นตอนการเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่อยู่ในบริบท โดยผู้สอนต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะภาษา โดยข้อความที่จะพูด ต้องขึ้นอยู่กับบริบทนั้นด้วย เช่น ผู้พูดนั้นเป็นใคร ต้องการสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา พยายามบอกอะไร เรื่องที่ต้องการพูด สถานที่พูด และเนื้อหาในการพูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นตอนการฝึกและการถ่ายโอน ผู้สอนมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยอาจฝึกเป็นคู่ หรือการพูดพร้อมกัน ซึ่งการให้ผู้เรียนได้ยีนสำนวนของภาษาที่หลากหลาย เป็นสำนวนของเจ้าของภาษาจริง จะทำให้เกิดทักษะต่อผู้เรียนมากขึ้นด้วย

นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นตอนนำเสนอ (The Presentation Stage) ครูให้ความรู้ ให้เนื้อหาใหม่เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจ จดจำ และสามารถใช้ในการฝึกพูดได้ โดยเนื้อหาที่เสนอนั้นจะเป็นบทสนทนาเป็นหลัก ซึ่งมีกิจกรรมที่ได้จากขั้นตอนนี้ 2 แนวทาง ได้แก่

1.1 กิจกรรมโครงสร้างแน่นอน (Structured Activities) คือ การวางแผนกิจกรรมไว้ดีแล้ว โดยมีรูปภาพ ท่าทางการสอน ซึ่งกิจกรรมนั้นใช้เวลาไม่มากและสามารถอธิบายเนื้อหาได้ทั้งหมด

1.2 กิจกรรมโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities) คือ การไม่ได้วางแผนกิจกรรมไว้ตายตัว กิจกรรมแบบนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เหมาะกับนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากมีการใช้ภาษาที่เป็นความรู้ในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น

2. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) ที่ให้นักเรียนได้ฝึกพูด โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม นักเรียนจะใช้ความรู้ การฝึกพูดที่คล่องแคล่วและถูกต้อง มีสื่อที่ใช้ในการฝึก 2 ประเภท คือ แบบฝึก และเนื้อเรื่อง

3. ขั้นตอนการผลิตภาษา (The Production Stage) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ใช้ความรู้จากขั้นตอนที่กล่าวมา โดยนักเรียนจะได้ใช้ภาษาและความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งกิจกรรมสามารถจัดเป็นกิจกรรมงานคู่หรืองานกลุ่มได้ (เยวาลักษณ์ ลอยลิบ, 2547, น.36; อ้างอิงจาก สก๊อต, 1981; เบิร์น, 1990)

จากขั้นตอนที่กล่าวมาการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของสกอตต์และเบิร์น กล่าวได้ว่า ครูจะมีบทบาททั้ง เป็นผู้ให้ความรู้ และครูเป็นผู้ควบคุม (Conductor) เน้นการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียน พัฒนาทักษะของผู้เรียน โดยขั้นตอนแรกที่ได้บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจและนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.4 กิจกรรมภาษาเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Language activities) นั้นมีหลากหลายรูปแบบ และมีวิธีขั้นตอนที่แตกต่างกัน โดยนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ลิตเติลวูด (1983 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 123-158)

ได้แบ่งกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional communication activities) ที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาของตนเองเพื่อสื่อให้คนอื่นมีความเข้าใจได้ดีที่สุด ซึ่งกิจกรรมประเภทนี้สามารถจัดได้หลายรูปแบบ ดังนี้

1.1 การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำกัด (Sharing information with

restricted cooperation) ที่ผู้เรียนแต่ละบุคคล แต่ละกลุ่ม มีข้อมูลอยู่บางส่วน และต้องถามตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลจนถ้วนทั่ว

1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูลวงกว้าง (Sharing information with unrestricted cooperation) ให้ผู้เรียนจะมีอิสระที่จะใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนในวงกว้างกว่า กล่าวคือ ผู้เรียน อาจใช้การบรรยาย ให้ข้อเสนอแนะ หรืออธิบายเพิ่มเติมนอกเหนือจากการถามในวงจำกัด

1.3 การแลกเปลี่ยนหรือการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and processing information) ซึ่งจะมีความคล้ายกับกิจกรรมการต่อภาพ ที่ให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลจะได้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน นำมาแลกเปลี่ยนก่อนจึงได้ภาพรวมข้อมูล และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่นำมาซึ่งข้อสรุปตามที่กำหนด

1.4 การหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing information) ที่ผู้เรียนทุกคนได้รับ ข้อมูลเหมือนกันทั้งหมดและต้องร่วมกันอธิบายสำหรับข้อมูลที่ได้ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาหรือหาข้อยุติต่อไป

2. กิจกรรมภาษาในการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activities) ที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ ความสำเร็จของกิจกรรม โดยมีการวัดจากความสามารถ ประกอบด้วย 1.สามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ และ 2. เลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ได้รับ การทำกิจกรรมโดยใช้ห้องเรียนเป็นที่ฝึกเพื่อให้ได้มีการฝึกการใช้ภาษา โดยเฉพาะเรื่องใกล้ตัวและสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย จากนั้นให้ได้มีการฝึกภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป นอกชั้นเรียน ดังกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นการใช้นบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้เรียนจะได้สวมบทบาทและแสดงออกในบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

2.2 การนำสถานการณ์จำลอง (Simulation) การใช้สถานการณ์จำลองที่มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยให้ผู้เรียนที่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาต่างๆในสถานการณ์นั้น

2.3 การแสดงละคร (Acting) เป็นกิจกรรมการสอนโดยใช้ละครเป็นสื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งละครเป็นเรื่องที่ได้มีการกำหนดเนื้อหาและบทไว้เรียบร้อยแล้วตั้งแต่ต้นจนจบแล้วผู้เรียนจะสวมบทบาทในตัวละครที่กำหนดให้ เป็นการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร รวมถึงความคล่องแคล่วในการพูดและความมั่นใจในตนเอง

2.4 การแสดงสด (Improvisation) ที่ต้องใช้ภาษาโดยตรงและเป็นการใช้ภาษา

โดยไม่ได้มีการคาดคิดหรือเตรียมตัว ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง หลังจากแสดงแล้วผู้เรียนควรมีโอกาสในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในการใช้ภาษาว่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร

ริชาร์ด (1994, น. 76-81) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมี 2 ข้อ ดังนี้

1. การสอนแบบอ้อม (An indirect approach) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ปฏิบัติกิจกรรมการสนทนา การมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการพูด และครูจัดหาหรือเตรียมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นธรรมชาติโดยการฝึกเป็นกลุ่มหรือคู่ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะใช้ภาษาตามที่ครูกำหนดมากกว่าตามความต้องการของผู้เรียนเอง

2. การสอนแบบตรง (A direct approach) เป็นการสอนที่ครูได้วางแผนการสอนมีขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ การวางแผนสถานการณ์และจุดประสงค์ในการเรียนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาเฉพาะสถานการณ์นั้น โดยกำหนดกลวิธีและกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

จากแนวคิดกิจกรรมภาษาเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดนั้น กิจกรรมควรหลากหลาย เพื่อเปิดความรู้และให้โอกาสผู้เรียนได้ทำกิจกรรมได้เต็มที่ มีอิสระในการใช้ภาษา โดยกิจกรรมจะเป็นสิ่งหนึ่งในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้ และจะต้องมีกระบวนการ ลำดับขั้นตอนในการฝึกกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดได้และเป็นไปตามเป้าประสงค์

1.5 การวัดและการประเมินผลของการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลของการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการวัดความรู้และความสามารถของผู้เรียน ที่ดำเนินการได้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยได้มีนักวิชาการได้ให้ความรู้วิธีการประเมินไว้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องจากการได้อ่าน (Re-telling stories) ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องที่ให้และเล่าให้ครูได้ฟัง

2. การใช้ภาพ (Using pictures) โดยภาพจะต้องมีผลต่อการใช้รูปแบบภาษา ซึ่งวิธีนี้มีประโยชน์ต่อการทดสอบการพูดอย่างมาก และการประเมินโดยใช้ภาพนั้นจะมีวิธีการต่างๆ คือ

2.1 การบรรยายภาพ เป็นการให้ผู้เรียนบรรยายภาพ อธิบายเกี่ยวกับคน สิ่งของ และสถานที่ในภาพ และผู้ประเมินต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นคนพูด

2.2 การเปรียบเทียบภาพ ให้ผู้เรียนได้ภาพที่คล้ายกัน และหาจุดต่างในภาพ โดยแต่ละฝ่ายจะไม่สามารถมองเห็นภาพของอีกฝ่ายได้ จะใช้การพูดถาม-ตอบ และการปฏิเสธคู่สนทนาตามภาพที่ได้รับ

2.3 การจัดลำดับภาพ ให้จัดลำดับภาพในการเล่าเรื่อง จะใช้การบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นรูปอดีต เป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการ

2.4 การบอกคำพูดของคนในภาพ การให้ภาพที่ไม่มีคำพูดกับผู้เรียน เช่น ภาพการ์ตูน ภาพเรื่องราว และให้ผู้เรียนเดาว่าภาพนั้นกำลังสื่อสารว่าอะไร

2.5 การบอกเส้นทางตามแผนที่ การทดสอบให้ผู้เรียนเป็นคนพูดบอกเส้นทาง โดยจะได้รับแผนที่ และให้ผู้เรียนอีกคนบอกเส้นทางในแผนที่

3. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการทดสอบที่ดีที่สุด ผู้เรียนจะอยู่ในสถานการณ์จริง โดยจะเริ่มต้นโดยการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ บอกรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ อายุ ที่อยู่ งานอดิเรก เป็นต้น โดยในระหว่างการสัมภาษณ์นั้นสิ่งที่สำคัญจะต้องให้ผู้ถูกสัมภาษณ์รู้สึกสบายใจในการสนทนา ด้วยวิธีการดำเนินการสัมภาษณ์ที่มีข้อปฏิบัติ คือ

3.1 การถามคำถาม การใช้คำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานของภาษา ผู้สัมภาษณ์จะต้องสัมภาษณ์ด้วยความความเป็นมิตร โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีส่วนร่วมในการสนทนาแต่ไม่มากเกินไป

3.2 การให้คะแนน ควรให้เมื่อผู้ถูกสัมภาษณ์ออกจากห้องสอบไปแล้ว ไม่ควรให้คะแนนต่อหน้าผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อไม่ให้เสียกำลังใจ

3.3 การสัมภาษณ์เป็นคู่ เป็นการสัมภาษณ์เพื่อลดความเครียดของผู้เรียนได้เนื่องจากเป็นการเรียกสัมภาษณ์ครั้งละสองคน และอาจให้ผู้เรียนดูภาพที่มีลักษณะคล้ายกันเพื่อหาความแตกต่าง หรือเป็นการเรียงลำดับภาพ หรือให้ผู้เรียนเตรียมคำถามมาถามกันเองได้ โดยการสัมภาษณ์เช่นนี้ผู้เรียนจะสามารถแสดงความสามารถทางได้ภาษาได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ

4. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นการสอบปากเปล่า โดยการทดสอบผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งจำเป็นต้องใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นการทดสอบผู้เรียนเป็นจำนวนมากและมีวิธีการ คือ

4.1 บันทึกคำถามลงในแถบบันทึกเสียง อาจให้สถานการณ์สั้นๆและบันทึกลงแถบบันทึกเสียง และให้ผู้เรียนตอบคำถามในแต่ละสถานการณ์

4.2 บันทึกลงในแถบบันทึกเสียง โดยกำหนดบทสนทนาสั้นๆ ให้ครูผู้ทำ

การจัดสอบอธิบายสถานการณ์กำหนดและก่อนเริ่มสนทนาผู้เรียนจะสามารถถามและตอบตามที่ได้ยิน

4.3 บันทึกเสียงลงบนแถบบันทึก โดยบทสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนจะได้ตอบและได้รับการชี้แนะ เป็นสิ่งที่ช่วยผู้เรียนให้รู้ว่าจะตอบได้อย่างไร

4.4 ผู้เรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงแถบบันทึกเสียง ที่มาจากข้อมูลที่ได้อ่าน โดยผู้เรียนจะได้อ่านบันทึกประจำวันที่คัดมาจากรายการ มีบทบาทให้ โดยมีตารางการนัดหมายใน 1 สัปดาห์

5. การทดสอบทักษะการพูดโดยมีการรวบรวมทักษะอื่นไว้ด้วย เช่น ทักษะการพูดสามารถทดสอบร่วมกับทักษะการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะอ่านเนื้อหา แล้วอภิปรายในเรื่องที่อ่าน

6. การทดสอบทักษะการพูดโดยการให้บทบาทสมมติ โดยมีการกำหนดสถานการณ์ที่ชัดเจน ซึ่งการทดสอบจะไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า จะได้รับสถานการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การวัดประเมินที่วัดทักษะผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ให้ได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งนอกจากการวัดประเมินผลแล้ว จะมีวิธีการประเมินที่แบ่งเกณฑ์แล้วทำให้ทราบว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใด (ฮัทสัน, 1990; เวียร์, 1993; อันเดอร์ฮิลล์, 2000 อ้างถึงใน อติกานต์ทองมาก, 2552, น. 26-27)

1.6 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แฮร์ริส (1990 อ้างถึงใน กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551, น. 15-17) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด ซึ่งมีการแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยคำนึงถึงส่วนประกอบของภาษาและทักษะ คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วการใช้ภาษา และความเข้าใจ โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 1 การออกเสียงมีปัญหามาก ทำให้ไม่เข้าใจสิ่งที่พูดได้

ระดับ 2 การออกเสียงมีปัญหา ผู้เรียนต้องตั้งใจฟังอย่างมาก และมีการถามซ้ำ

ระดับ 3 การออกเสียงมีปัญหาน้อย ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง หากออกเสียงผิดผู้ฟังก็จะสับสน

ระดับ 4 การออกเสียงของผู้พูดดี แต่อาจมีปัญหาบ้าง แต่ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้

ระดับ 5 การออกเสียงดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 การใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับที่ผิด สื่อสารได้ไม่เข้าใจ

ระดับ 2 การใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับผิด แม้จะใช้ไวยากรณ์ง่าย ทำให้สื่อสารและทำความเข้าใจยาก

ระดับ 3 การใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง ทำให้ความหมายของประโยคนั้นๆผิดและเข้าใจผิดไป

ระดับ 4 การใช้ไวยากรณ์ที่ผิดบ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับ 5 การใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับที่มีความผิดพลาดน้อยมาก สามารถแก้ไขใหม่อย่างถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 การไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 การใช้คำศัพท์ผิด อาจมีความรู้ทางคำศัพท์ที่น้อยและจำกัด จึงทำความเข้าใจในประโยคได้ยาก

ระดับ 3 การใช้คำศัพท์ผิด อาจมาจากการคิดคำศัพท์ที่มีปัญหาของผู้พูดและสื่อสารในบทสนทนานั้นๆ

ระดับ 4 การใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง บางครั้งใช้คำไม่เหมาะสมกับสถานการณ์

ระดับ 5 การใช้คำศัพท์ วลี สำนวนอย่างคล่องแคล่ว ผู้พูดใช้ภาษาได้เทียบเท่าเจ้าของภาษา

4. การใช้ภาษาที่คล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับ 1 การสนทนาที่ไม่เข้าใจ เนื่องจากผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงสนทนาเป็นเวลานาน

ระดับ 2 การมีความรู้ที่จำกัดในการใช้ภาษา เนื่องจากผู้พูดหยุดเว้นช่วงสนทนาบ่อยครั้ง

ระดับ 3 การพูดได้อย่างคล่องแคล่วไม่มากนัก เนื่องจากมีปัญหาในการใช้ภาษา

ระดับ 4 การพูดได้อย่างคล่องแคล่ว อาจมีผิดพลาดเป็นบางครั้ง

ระดับ 5 การพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับ 1 การที่ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้

ระดับ 2 การพูดที่ติดขัด ใช้เวลาหาคำพูด อาจพูดซ้ำๆ

ระดับ 3 การพูดให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร แต่อาจสื่อสารได้ค่อนข้างช้า

ระดับ 4 การพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน อาจมีการพูดซ้ำบางครั้ง

ระดับ 5 การพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

จากที่ได้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การแบ่งเกณฑ์การประเมินผู้ประเมินได้แยกออกเป็นหลายระดับที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่สำคัญคือ การใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว การใช้ภาษา สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจการสื่อสารได้ เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีการใช้แบบฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษอีกด้วย

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

2.1 การสอนที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ได้มีผู้ศึกษา ดังนี้

ทศนา แคมมณี (2561, น. 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน 3-6 คน ช่วยกันเรียนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเพียง (2550, น. 121) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หากผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่ต่างกัน สามารถจัดกิจกรรมที่พวกเขาได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตนในกลุ่ม ที่สามารถดำเนินไปสู่เป้าหมายได้

สลาวิน (1987, น. 7-13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก โดยมีสมาชิก 4 คน ต่อกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถต่างกัน โดยมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับ และสามารถช่วยเพื่อนในกลุ่มหรือสมาชิกให้มีการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีเป้าหมายเดียวกันของกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นการรวมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4-5 คน ต่อกลุ่ม โดยผู้เรียนจะช่วยกันค้นคว้า หาคำตอบ มีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เนื่องจากสมาชิกแต่ละคนมีบทบาท

และหน้าที่ของตนเอง จึงทำให้เป็นการฝึกการช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน ส่งเสริมการเป็นผู้นำและผู้ตาม ในกลุ่มตามวิถีประชาธิปไตยเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมและการ ทำงานกับผู้อื่นที่มีการเกื้อกูล พึ่งพา ช่วยเหลือกัน

2.2 การเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

การเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เป็นรูปแบบ การสอนหนึ่ง ที่ได้คิดค้นและพัฒนาของนักการศึกษาชาวอเมริกา คือ แลรี เค ไมเคิลเซน (Larry K. Michaelsen) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือ มีการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ผ่านการ ทำงานร่วมกันเป็นทีมขนาดเล็กตามความแตกต่างระหว่างผู้เรียน โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนภายใน ทีมต่างคนมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งพัฒนาการระหว่างบุคคลและของทีมถือ เป็นการพัฒนาผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ว่า ในการศึกษาต้อง พัฒนาทุกด้านของคนให้เป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องเน้นให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและพัฒนาตนเองได้ จากกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจซึ่งการเรียนโดยใช้ทีมเป็นฐาน จะให้ความสำคัญ และมีเป้าหมาย ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชานั้น
2. พัฒนาซึ่งความสามารถการคิด และการแก้ไขปัญหา
3. พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. เน้นการทำงานเป็นทีม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
5. ส่งเสริมความสุขในการเรียนของผู้เรียน

การเปลี่ยนแปลงจากวิธีเก่าไปสู่วิธีการเรียนแบบทีม นั้น มีหลักสำคัญ 4 ข้อ ดังนี้

1. มีการจัดทีมอย่างเหมาะสม แบ่งทีมย่อยตามความสามารถ (Group Formation)

การจัดทีมควรเป็นทีมที่ถาวร ในช่วงแรกของการสอน โดย

1.1 การกำหนดคุณลักษณะครูและผู้เรียนที่มีผลกับการเรียนรู้ เช่น ทักษะด้าน ผู้นำ การสืบค้น การคิดวิเคราะห์ การนำเสนอ

1.2 การจัดกลุ่มเพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง การเลือกปฏิบัติโดยมีครูช่วยดูแล ผู้เรียนต้องเรียนรู้การทำงานต่างความคิด หรือ มุมมอง ต่างวัฒนธรรม ครูจะใช้กระบวนการข้อมูล กลุ่ม เพื่อผสมผสานนักเรียนในวิถีที่ให้กลุ่มสร้างตนเองขึ้นมาเป็นทีม

- 1.3 กระจายคุณสมบัติของสมาชิกในทีมเพื่อกลุ่มทำหน้าที่ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เนื่องจากประสบการณ์ของนักเรียนอาจไม่เพียงพอ ครูจึงต้องเข้ามาตัดสินใจว่าจะจัดตั้งกลุ่มอย่างไร

1.4 ควรเป็นกลุ่มถาวร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การแก้ปัญหา เกิดการพัฒนาตามลำดับ หรืออาจใช้เวลาตลอดภาคเรียน

2. ผู้เรียนต้องเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน รับผิดชอบงานรายบุคคลและงานกลุ่ม (Accountable) ครอบคลุมหมายงานที่ต้องศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้า ก่อนเข้าทีมเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

3. การมอบหมายงาน แบบฝึกหัดกลุ่มต้องส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทีม (Assignment Quality) โดยการทำงานที่มีความยากพอสมควร โดย

3.1 มอบหมายงานที่เน้นการเรียนรู้ในทีม

3.2 มอบหมายงานที่มีความยาก ซับซ้อน เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิด และตัดสินใจภายในกลุ่ม โดยงานที่มอบหมายควรประกอบด้วยหลักการ 4 Ss คือ

3.2.1 เป็นปัญหาที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้ (Significant Problem)

3.2.2 เป็นปัญหาเดียวกันในทุกๆ ทีม (Same problem)

3.2.3 เป็นปัญหาที่มีแนวทางแก้ปัญหาและทางเลือกที่เฉพาะ (Specific Choice)

3.2.4 มีการรายงานพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกัน (Simultaneous Reporting)

3.3 นำเสนอผลการเรียนรู้ โดยปากเปล่าหรือรายงาน ที่ใช้เวลาไม่มาก

3.4 จัดให้มีการอภิปรายระหว่างทีม

4. ผู้เรียนจะได้รับการโต้กลับ (feedback) อย่างทันเวลา และสม่ำเสมอ โดยต้องครอบคลุมประเด็นสำคัญ โดย

4.1 ผลจากการเรียนรู้ที่เกิดจากทีม

4.2 ข้อเสนอแนะ หรือ feedback ต้องเกิดขึ้นทันทีหลังกระบวนการกลุ่มทุกครั้งและสม่ำเสมอ ตลอดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีการติดตามพัฒนาการกลุ่ม โดยการประเมินผลการเรียนรู้ควรครอบคลุมสาระการเรียนรู้ด้วย ตามเป้าหมาย จุดประสงค์รายวิชา ทักษะต่างๆ เช่น การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ ฯ

2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation) การมอบหมายงานศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้า เป็นการศึกษานอกห้องเรียน (Individual Study)

2. ^{ขั้น}ทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) กระบวนการในการทดสอบความรู้ที่ศึกษาก่อนเข้าชั้นเรียน

2.1 การทำแบบทดสอบก่อนเรียนรายบุคคล (Individual Test) เพื่อทดสอบและทำให้เกิดความตื่นตัวต่อความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้ากลุ่ม ในช่วงแรกของการสอน คือ แบบวัดความพร้อมรายบุคคล (Readiness Assurance Test หรือ RAT)

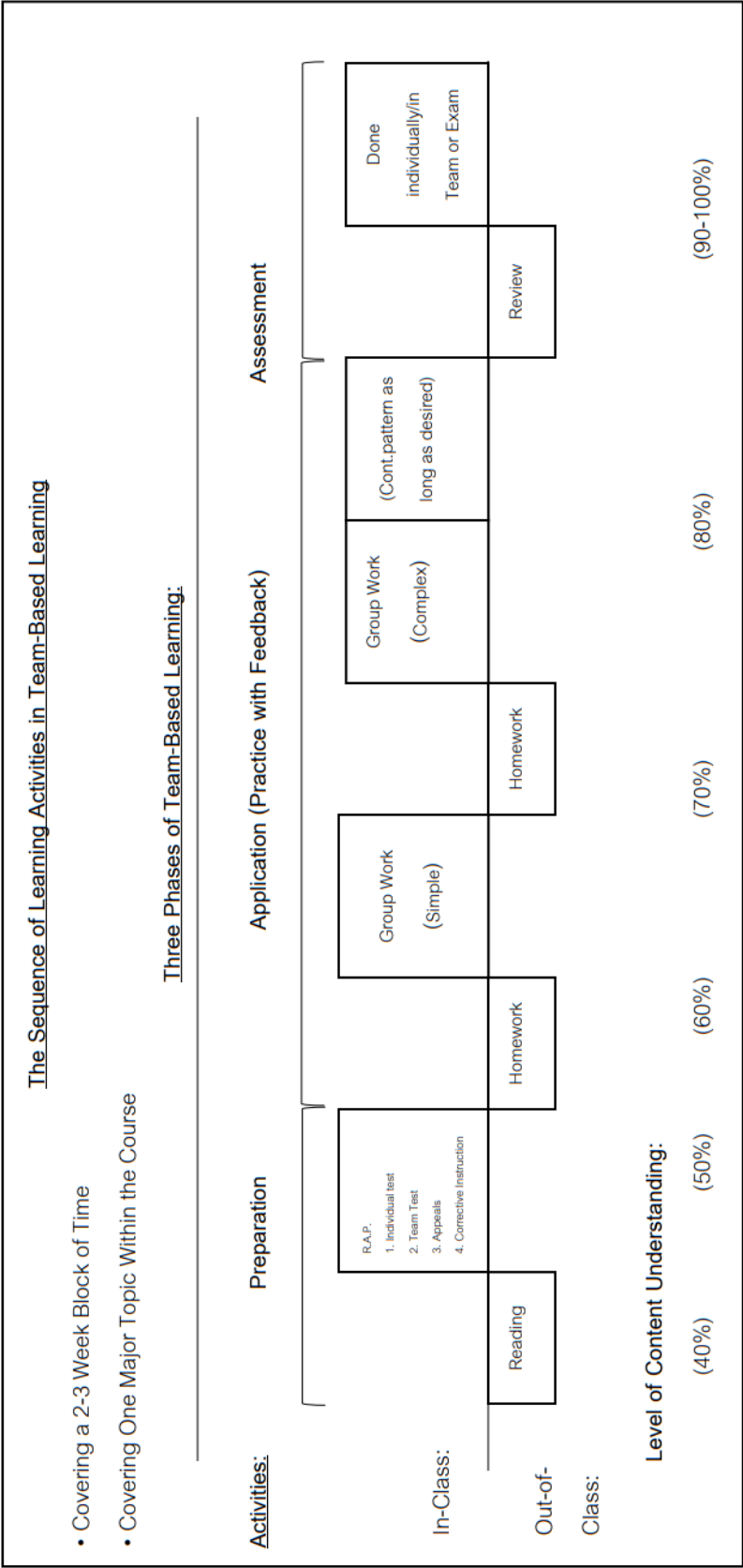
2.2 การทำแบบทดสอบเดิมเป็นทีม (Team Test) โดยนำแบบทดสอบเข้าไปหรือในกลุ่ม เพื่ออภิปรายและได้คำตอบที่ดีจากทีม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน เกิดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

2.3 การทำให้เห็นคุณภาพการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบทีม (Appeals process) มีการปรึกษาในทีม หาไม่สามารถตัดสินใจได้ คำตอบยังไม่ชัดเจน สามารถเขียนที่มาและให้ครูช่วย

2.4 การให้ข้อเสนอแนะของครู (Corrective Instruction) ได้ความคิดกลับมาจากครู(feedback) มีข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังขัดแย้งกันในกลุ่ม และเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยวิธีการที่เหมาะสม

3. ^{ขั้น}ประยุกต์ใช้ (Application) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้คำตอบ การแก้ไขปัญหาที่ต่างกันไป ครูจะมีการเปรียบเทียบคำตอบที่ได้จากแต่ละทีม พร้อมมีfeedback เพื่อแต่ละทีมสามารถพัฒนาคำตอบและนักเรียนมีการดูแลอย่างใกล้ชิด

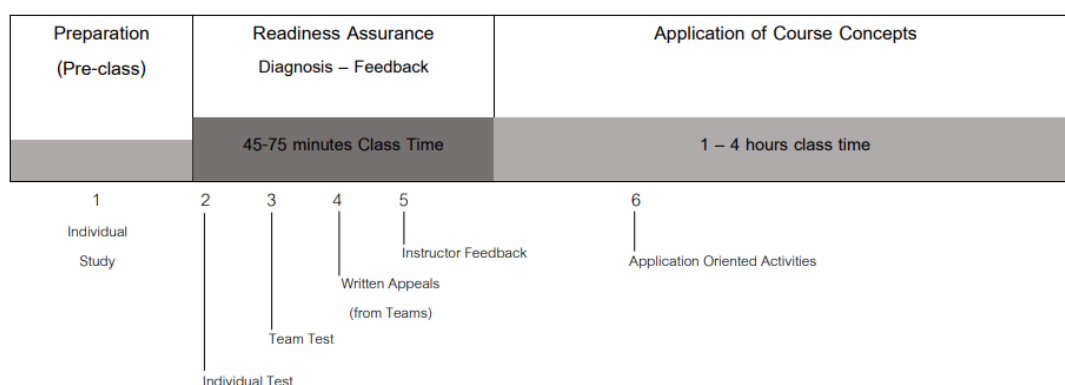
4. ^{ขั้น}ประเมินผล (Assessment) ภายหลังการหาคำตอบและแก้ไขปัญหาแล้ว พร้อมทั้งจะเรียนรู้ในบทเรียนต่อไปแต่มีการใช้วิธีการเดิม โดยมีการประยุกต์ความรู้เดิม เทคนิค สื่อ วิธีการต่างๆ เพื่อมาใช้กับบทเรียนใหม่

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ที่มา : แลรี่ เค ไมเคิลเซน และคนอื่นๆ. (2004, น. 11)

แลรี เค ไมเคิลเซน และคนอื่นๆ (2004, น. 257) อธิบายลำดับของกิจกรรมในชั้นเรียนของการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ของนักเรียนที่ได้รับใหม่มาใช้ในการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ที่มา : แลรี เค ไมเคิลเซน และคนอื่นๆ (2004, p.257)

ดังนั้นการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน จะมีการแบ่งทีมย่อยตามทักษะและความสามารถและเป็นทีมถาวร โดยผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานล่วงหน้า เพื่อศึกษาแบบเดี่ยวก่อนเข้ากลุ่ม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทีม โดยจะเป็นปัญหาเดียวกันทุกกลุ่ม จากนั้นเป็นขั้นตอนการนำเสนอ และผู้เรียนจะได้รับการ Feedback อย่างทันเวลา ทำให้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการคิด การแก้ปัญหาในการทำงานแต่ละครั้ง ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และมีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำทีมไปสู่เป้าหมาย

2.4 กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

การเรียนการสอนการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.4.1 บทบาทสมมติ (Role Playing) ที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติ โดยกำหนดบทบาท ของสถานการณ์ โดยมีผู้เรียนสวมบทบาท และมีการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติ โดยมีบุคลิกภาพของแต่ละคน ประสบการณ์ที่มี และแสดงออกตามความรู้สึก ความคิดของตนเอง วิธีการนี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจในความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้อื่น การเผชิญสถานการณ์ที่ช่วยพัฒนาทักษะในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง

2.4.2 เกม (Game) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาที่กำหนด โดยนำเนื้อหาและข้อมูล วิธีการ และผลการเล่นเกม มาอภิปรายและสรุปผลการเรียนรู้ โดยครูจะสร้างสถานการณ์ หรือเกม จากนั้นให้ผู้เรียนเล่นเกมในกติกาที่กำหนด โดยมีผลการตัดสินใจที่ออกมาในรูปแบบของการแพ้และชนะ ทำให้ผู้เรียนแก้ปัญหาและสามารถเอาชนะอุปสรรคได้

2.4.3 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการใช้สถานการณ์จำลอง ที่ให้ผู้เรียนเข้าไปเล่นในสถานการณ์ที่ประกอบด้วย ข้อมูล บทบาท และกติกา ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นจริง มีการใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายความเป็นจริง นำมาซึ่งการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่พบเจอ ได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่สามารถทำได้ในความเป็นจริง

2.4.4 การแสดงละคร (Dramatization) เป็นการที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงละคร โดยเป็นเนื้อหา และเรื่องราวที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหาหรือบทละคร ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวมีชีวิตขึ้นมา โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้สาระ การแสดงร่วมกัน ผูกให้เกิดความรับผิดชอบ และฝึกในการทำงานร่วมกัน ทำให้ผู้ที่ได้แสดงและผู้ชมเข้าใจและจดจำเรื่องที่แสดงนั้นได้นาน

2.4.5 การอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็นการเรียนเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีผู้สอนช่วยเหลือ มีการจัดกลุ่มเล็กๆ และให้สมาชิกในกลุ่มมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล ความคิดเห็น ในประเด็นที่กำหนด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก

2.4.6 การปฏิบัติการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถทำเป็นคู่หรือกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจะขาดข้อมูลที่จำเป็นในการแก้ปัญหาหรือปฏิบัติการงานให้เสร็จสิ้น ซึ่งผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์จากการที่ได้สื่อสารกับเพื่อนสมาชิกในชั้นเรียน หรือเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ขาดหายไป

2.4.7 การต่อเรื่องให้จบ (Story Completion) เป็นกิจกรรมการเล่าเรื่องราวที่ยังไม่จบ โดยให้ครูเป็นคนเริ่มต้นเล่าเรื่องราว แต่เพียงแค่ 2-3 ประโยคหลังจากนั้นหยุดบรรยาย จากนั้นให้นักเรียนเริ่มช่วยกันบรรยายประโยคถัดไปที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องว่าจะดำเนินไปอย่างไร และจบอย่างไร นอกจากนี้ให้นักเรียนช่วยหาเหตุผลว่าทำไมตัวละครนั้นต้องเป็นเช่นนั้น โดยผู้เรียนสามารถเพิ่มและบรรยายบทบาทของตัวละคร เหตุการณ์ได้อีกด้วย

2.4.8 การเติมการ์ตูนให้สมบูรณ์ (Cartoon Completion) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเติมประโยคหรือคำพูดของตัวการ์ตูนว่าเขาหรือเธอจะพูดว่าอะไร และวิจารณ์ถึงบุคลิก ลักษณะ และนิสัยของตัวการ์ตูนนั้นด้วย

2.4.9 การบรรยายภาพ (Picture Narrating) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับเกณฑ์ที่ครูให้ไว้ ซึ่งสามารถรวมคำศัพท์หรือโครงสร้างที่ต้องการขณะบรรยาย

2.4.10 การอธิบายรูปภาพ (Picture Describing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทำในกลุ่ม ซึ่งจะได้รับภาพที่แตกต่างกัน นักเรียนสนทนาภาพในกลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มอธิบายรูปภาพนั้นในชั้นเรียน โดยกิจกรรมนี้จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของนักเรียน ตลอดจนทักษะการพูดในที่สาธารณะ

2.4.11 การค้นหาความแตกต่าง (Find the differences) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม โดยจะได้รับรูป 2 รูปที่มีความแตกต่างกัน เช่น ภาพเด็กผู้ชายกำลังเล่นฟุตบอล และอีกรูปภาพที่เด็กผู้หญิงกำลังเล่นเทนนิส นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความเห็นว่ารูปภาพนั้นเหมือนหรือแตกต่างอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานสามารถนำเอากิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอน โดยแต่ละวิธีทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีความกล้าแสดงออก สนุกสนาน มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำให้เกิดทักษะทางสังคม สามารถบรรยาย อธิบายเมื่อเห็นสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

2.5 การสอนที่ใช้กระบวนการกลุ่ม

การสอนที่ใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่เกิดขึ้นมาก่อนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) โดยการสอนจะแตกต่างและหลากหลาย โดยอาจจัดสอนกลุ่มใหญ่ สอนทั้งชั้นเรียน หรือสอนเป็นรายบุคคล โดยได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2560, น. 143-144) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันในกระบวนการกลุ่มของคน 2 คนขึ้นไป โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน และมีวางแผนงานดำเนินงานด้วยกัน ซึ่งต่างคนต่างมีหน้าที่ของตนและปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม และมีกระบวนการทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย การให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะของกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดี ทำให้เกิดทักษะทางสังคม สามารถขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น

นันทวรรณ แก้วโชติ (2560, น. 40) กล่าวว่า การสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกหน้าที่การทำงานเป็นกลุ่ม เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในกลุ่ม การช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ความสามัคคี โดยผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อให้งานลุล่วงในเวลาที่กำหนด โดยมีขนาดของกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกประมาณ 4-5 คน

นอกจากนี้ 6 รูปแบบของการเรียนรู้ ประกอบด้วย Student Team Learning, Learning Together, Group Investigate, The Structural Approach, Complex Instruction และ The Collaborative Approach เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการพึ่งพา เกื้อกูลกัน ในกลุ่มมีการปรึกษา และมีความใกล้ชิด สมาชิกต้องมียุทธศาสตร์หน้าในการรับผิดชอบ รวมทั้งมีการวิเคราะห์ กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการทำงานร่วมกัน (เดวิดสัน และ เมเจอร์, 2014, น. 12-30)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม ที่มีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งแต่ละคนจะ ทำหน้าที่ต่างกันไปตามหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายและความสามารถของตนเอง เมื่อมารวมกลุ่มต้องช่วยเหลือให้สมาชิกคนอื่นได้เรียนรู้เช่นกัน ทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน การเข้าสังคม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

3.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ได้มีผู้ศึกษา ดังนี้

บุศรา โขมพัตร (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐาน ต่อความสามารถการอ่าน และเจตคติต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับ .05 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.70 ซึ่งภายหลังจากที่ใช้การเรียนรู้แบบทีม ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ พบว่าคะแนนเฉลี่ย 17.18 แสดงว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการเรียนรู้แบบทีมได้สูงขึ้น และเจตคติต่อการอ่านมีค่าเฉลี่ย 4.63 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีนักเรียนมีความสุขเมื่อได้อ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบทีม

วรางคณา คำอ้น (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ โดยการคัดเลือกแบบ เฉพาะเจาะจง และมีการใช้เครื่องมือที่ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผลจากการวิจัยพบว่า คะแนนทดสอบนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนที่ระดับ .05 และรายด้านพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจง่าย มีความคล่องแคล่ว มีคุณภาพ ด้านการสื่อสาร และปริมาณการสื่อสาร และภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อิงอร แสงทวีสุข (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยการใช้บทบาทสมมติ ซึ่งใช้บทบาทสมมติเป็นเหตุการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนและเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิจัยจะใช้รูปแบบการสอนตามปกติในชั้นเรียน และใช้เครื่องมือคือแบบฟอร์มการประเมินความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละสัปดาห์จะมีความแตกต่างกันไป ครูและผู้เรียนจะร่วมกันให้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 82.50-85.00 จำนวน 3 คน ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาที่ดี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.00-75.00 จำนวน 10 คน อยู่ในระดับพอใช้ และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.50-45.00 จำนวน 9 คน อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

วรพล มหาแก้ว (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนแบบทีมที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สี่ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี โดยใช้การเรียนการสอนแบบทีม วิเคราะห์ข้อมูล ผลวิจัยพบว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สื่อสารด้วยแนวคิดการเรียนรู้อยู่แบบทีม ได้คะแนนการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าระดับ 0.05 และมีค่าอิทธิพลเฉลี่ย 0.86 หมายถึงมีค่าอิทธิพลมาก นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนนี้ได้คะแนนการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าอิทธิพลเฉลี่ย 0.72, 0.43 และ 0.75 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่ามีความหมายค่าอิทธิพลปานกลาง ในงานวิจัยนี้ พบว่ากระบวนการสอนแบบทีมช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี

อภันตรี ศรีปานเงิน (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาผลของโปรแกรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดแบบทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนจะมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยได้สร้างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่มีการเรียนการสอนแบบทีม พบว่าผลการวิจัยนั้น นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยแนวคิดแบบทีม ได้คะแนนหลังการทดลองคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าอิทธิพลเฉลี่ย 0.77 แสดงว่ามีค่าอิทธิพลมาก คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับสูง กลาง ต่ำ โดยใช้วิธีนี้ได้คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าอิทธิพลเฉลี่ย 0.58, 0.65 และ 0.41 ตามลำดับ แสดงว่ามีค่าอิทธิพลปานกลาง ประสิทธิภาพของงานวิจัยการใช้การเรียนรู้อยู่แบบทีมเป็นกระบวนการสอนและ

การเรียนรู้ในการสอนการอ่าน พบว่านักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ร่วมกันในทีม

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

รามาวาตี (2017, น. 1-13) ได้ศึกษาการใช้เทคนิค Team-Games Tournament ในการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเมืองอาแจห์ เบอฮาร์ โดยวิธีการวิจัยการศึกษาเป็นวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยนักเรียน 24 คน ที่จะต้องทำการทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียน ซึ่งให้นักเรียนบรรยายภาพ และได้ผลในการทดสอบเพิ่มขึ้นเป็น 96% เป็นนักเรียน 23 คน ที่ผ่าน และมีเพียง 4% เป็นนักเรียน 1 คนที่ไม่ผ่าน ดังนั้นเทคนิค TGT จึงเป็นวิธีสู่ประสบความสำเร็จในห้องเรียน ที่สามารถไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นที่เรียนในเรื่องการพูดได้อีกด้วย

อับดุล กาฟูร มาร์ซูกี (2017) ได้ศึกษาทักษะการพูดของนักเรียนด้วยการใช้การรายงานปากเปล่า โดยมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มีการใช้เทคนิคการพูดตัวต่อตัว และการให้เวลาที่เพียงพอในการฝึกฝน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียน 35.5% สามารถตอบคำถามที่ได้รับจากนักวิจัยผ่านการสัมภาษณ์ ในการรายงานปากเปล่าผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน โดยมีการประเมิน 3 ครั้งโดย 13.3% สามารถบรรลุเกณฑ์ขั้นต่ำ รอบที่สองนักเรียนสามารถเข้าร่วมและปฏิบัติตามเกณฑ์รายงานปากเปล่า 51.1% และรอบสุดท้ายที่ 75% ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถอนุมานได้ว่าการประยุกต์ใช้รายงานปากเปล่าสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

มูอะมาเราะห์ (2013) ได้ศึกษาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการทำงานกลุ่มและการทำงานแบบร่วมมือกัน (Group work and cooperative learning) ของนักเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนในอินโดนีเซียที่นักศึกษาจำนวนมากพบเจอการพูดภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ซึ่งพบว่าการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับแบบสอบถามการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษา การสังเกตในชั้นเรียน พบว่าการสอนแบบนักศึกษามีส่วนร่วม การทำจัดกลุ่มเล็กทำงาน จะสามารถทำให้ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และค้นพบบทบาตเชิงบวก

มาร์ซูกี, โยฮันเนส, และอาร์วิจาตี (2016, น. 15-34) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนและกิจกรรมในชั้นเรียน โดยใช้กลยุทธ์การเล่าเรื่อง ที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประจำวันของผู้เรียน EFL ที่บ้านและโรงเรียน โดยมีการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 2 รอบที่มุ่งเน้นที่ความสามารถในการโต้ตอบและสื่อสารของผู้เรียน จากผลวิจัยพบว่าความสามารถของผู้เรียนดีขึ้นจาก 72.27% และผ่านเกณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมในห้องเรียน

ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น จาก 8 หรือ 36.36% ,14 หรือ 63.64% และ 18 หรือ 81.82% สำหรับเกณฑ์ความกระตือรือร้นตามลำดับ ซึ่งการใช้กลยุทธ์การเล่าเรื่องเชิงโต้ตอบนั้นช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดและกิจกรรมในชั้นเรียนของผู้เรียน EFL ได้

เดวิด นูนาน (Nunan,D, 1991) ได้ศึกษากิจกรรมที่เน้นการสื่อสาร โดยสรุปได้ดังนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการที่ปฏิบัติได้ ซึ่งต้องเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องเผชิญในโลกแห่งความจริง และงานต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยผลการศึกษพบว่าผู้เรียนจะสามารถแก้ไขในสิ่งที่ผู้เรียนอีกคนใช้ภาษาผิด ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้นในชั้นเรียน

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้เห็นว่าการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหรือ Team-based Learning ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางการพูดได้ดีขึ้น และเมื่อมีการทำงานร่วมกันในลักษณะของทีม กลุ่มทำให้ผู้เรียนแยกความรับผิดชอบ หน้าที่ของแต่ละคนได้ มีความกระตือรือร้นมากขึ้น โดยการที่ก่อนเข้าชั้นเรียนผู้เรียนได้มีการศึกษาเนื้อเรื่องที่ผู้สอนสอนในสัปดาห์นั้นๆ ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไปเมื่อมารวมเป็นทีมก็สามารถช่วยเหลือ และนำพาทีมไปสู่เป้าหมายได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อดำเนินการระบุประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการวิจัยโดยมีการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเพื่อรวบรวมและเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
4. การจัดข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

งานวิจัยนี้ใช้ประชากรเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชาสถาปัตยกรรม แผนกวิชาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและตกแต่งภายใน วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนนิเทศภาษาอังกฤษฟัง-พูด รวมทั้งหมด 170 คน

กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ที่ใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลาก ให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ซึ่งมีจำนวนนักเรียนคล้ายคลึงกัน

ระยะเวลาในการทดลอง

การดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็น 16 ชั่วโมง

การดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหาการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562 และเลือกเนื้อหาให้ตรงตามที่กำหนดในหลักสูตรของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
2. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร และมีการเลือกกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา กระบวนการ ภาษา และการวัดประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบในความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ของแผนการเรียนรู้ และแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียนกับกลุ่มตัวอย่างได้
5. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดสอบกับนักเรียน ตามเกณฑ์ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้ประเมินประกอบด้วย ผู้วิจัย อาจารย์ชาวไทยที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และอาจารย์ชาวต่างชาติ 1 ท่าน
6. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และบันทึกหลังสอนโดยใช้แบบบันทึกหลังสอน
7. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการสอนตามเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดชุดเดิม
8. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
9. สรุปการศึกษาค้นคว้า ทดลองวิจัย รายงานผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

ตาราง 1 การดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการสอนทั้ง 6 สัปดาห์

แผนการเรียนรู้ที่	ชั่วโมงที่	หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างไวยากรณ์	งานที่ปฏิบัติ
1	1-2	Greeting Introduction	การทักทาย การแนะนำตนเอง และแนะนำคนอื่น	- Good morning, How are you today? - I would like to introduce myself. - Let me introduce you to.... - It's a pleasure to meet you.	การกล่าวทักทาย การแนะนำ ตนเองและคนอื่น ในสถานการณ์ จำลอง
2	3-4	Where are you going?	การสอบถามทาง และบอกเส้นทาง Asking Direction and Giving Direction	- Excuse me,could you tell me where the.....is? - Do you know where it is? -How do I get to the station please? - It's next to the shopping centre. - It's at the end of the street.	การวาดรูป เส้นทางและ แสดงบทบาท สมมติ

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการ เรียนรู้ที่	ชั่วโมง ที่	หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างไวยากรณ์	งานที่ปฏิบัติ
3	5-6	What does the sign mean?	การบอกให้ข้อมูล เกี่ยวกับป้าย ประกาศ Asking and Giving information Signs	- Can you please tell me what this sign means? - Can you use your cell phone here? - It means you have to be careful of danger. - This sign tells you to..... - You mustn't park your car here.	เกมรูปภาพแผ่น ป้าย และการ สร้างสถานการณ์ จำลองโดยจับ ฉลากเลือก
4	7-8	At the weekend Shopping centre	การให้ความ ช่วยเหลือ การถาม ราคาและการตอบ เกี่ยวกับการซื้อ สินค้า Offering help, Asking & Answer for prices	- May I help you? - What size are you looking for? - I'm looking for a skirt in size 2. - How much.....? - Could I pay in cash/by card? - I'd like....., please. - It costs 500 bath.	รายการสินค้า และราคาขาย เพื่อแสดงบทบาท สมมติการซื้อขาย

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการเรียนรู้ที่	ชั่วโมงที่	หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างไวยากรณ์	งานที่ปฏิบัติ
5	9-10	What is a recipe of your meal?	อธิบายขั้นตอนการทำอาหาร Explain the cooking process	- What kind of food do we need to cook? - Could you tell me how to make a pancake? - First,preheat the oven to 180°C.	แผนภาพขั้นตอนการทำอาหาร บอก ส่วนประกอบและนำเสนอ
6	11-12	At hospital	การอธิบาย ได้ตอบ คำแนะนำเรื่อง สุขภาพ Asking- answering about health,giving advice to reduce sickness symptoms	- How long have you had these symptoms? - Do you have regular check-up? - I need some cough medicine. - You should take tablets every four hours.	จับฉลากเลือก สถานการณ์และ แสดงบทบาท สมมติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ที่มีกิจกรรมทางภาษา มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ดำเนินการศึกษาถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2562 เรื่องสมรรถนะรายวิชา เนื้อหาในรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2 ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ทฤษฎี และการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

(Team-based learning)

1.3 ดำเนินการศึกษาเนื้อหาในหนังสือเรียน และหนังสืออื่น เพื่อเป็นแนวทางใน

การจัดกิจกรรมฝึกทักษะ และนำมาประกอบใช้กับการเรียนการสอน

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ และคาบละ 60 นาที ผู้วิจัยได้มาจากหลักการ แนวคิดการเรียนรู้อย่างเป็นทีมเป็นฐาน ที่มีขั้นตอน แบ่งได้ดังนี้ การแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1.4.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation) นักเรียนจะได้รับจุดประสงค์และแหล่งข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดเพื่อการศึกษาด้วยตนเองก่อนเข้าห้องเรียน

1.4.2 ขั้นทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) นักเรียนจะถูกทดสอบสิ่งที่ศึกษาด้วยแบบทดสอบ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ หลังจากนั้นจะแบ่งกลุ่มย่อยประมาณ 6-7 คนต่อกลุ่ม เพื่อช่วยกันทำแบบทดสอบเดิม ซึ่งจะมีการปรึกษาและการอภิปรายในกลุ่ม

1.4.3 ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) กลุ่มที่ศึกษาได้รับโจทย์ให้ทำเนื้อหาจากความรู้ที่ได้รับ โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน และโจทย์จะเหมือนกันในทุกๆกลุ่ม และขั้นตอนสุดท้าย คือ การนำเสนอของทีมตนเอง

1.4.4 ขั้นประเมินผล (Assessment)หลังจากได้เรียนรู้และฝึกฝน ลงมือปฏิบัติหาคำตอบแล้วมีการนำความรู้เดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ ทำแบบทดสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ที่สร้างสำเร็จแล้ว เสนอที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณา ตรวจสอบเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่กำหนดเพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุง ซึ่งเกณฑ์ในการตรวจสอบ มีดังนี้

1.5.1 มีความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.2 เนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องกัน

1.5.3 การประเมินผลตามจุดประสงค์มีความสอดคล้องกัน

1.5.4 สรุปแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วมาแล้ว นำไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำผลการทดลองมาทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องก่อนการนำไปใช้จริง

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่ทำแบบทดสอบในหนังสือภาษาอังกฤษฟัง-พูด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษแนวการสร้างข้อสอบ เทคนิควิธีสร้างข้อสอบ และการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยการกำหนดสถานการณ์ นักเรียนจับคู่เลือกหัวข้อในการสนทนาได้ตอบ โดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์ต่างๆ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบถึงความเหมาะสม ด้านคุณภาพเนื้อหาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมา

พิจารณา แก้ไขและปรับปรุง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence)

2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทดลองกับนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นเดียวกัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย(p) และหาค่าอำนาจจำแนก(r) ในแบบทดสอบเป็นรายข้อ

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูด ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ความคล่องแคล่ว (Fluency)

3.1.2 การออกเสียง (Pronunciation)

3.1.3 ไวยากรณ์ (Grammar)

3.1.4 คำศัพท์ (Vocabulary)

3.1.5 การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)

โดยประเมินแต่ละองค์ประกอบ 5 ระดับ จาก 5 – 1 (มากที่สุด - น้อยที่สุด)

3.2 นำเกณฑ์ที่สร้างเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโททำการศึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงการให้คะแนน โดยมีผู้ให้คะแนน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่านของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

4. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

โดยจัดทำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีการแปลค่าความหมาย ดังนี้

4.51 – 5.00 คือ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3.51 – 4.50 คือ มีความพึงพอใจในระดับมาก

2.51 – 3.50 คือ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 1.51 – 2.50 คือ มีความพึงพอใจในระดับ

น้อย และ 1.00 – 1.50 คือ มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

โดยมีรายการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ดังนี้

1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

- 1.1 เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง
- 1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน
- 1.3 เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับชั้น
- 1.4 รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน
- 1.5 มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักเรียนและครู

2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

- 2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทีม
- 2.2 มีกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน
- 2.3 นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียน
- 2.4 นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก
- 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง

3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

- 3.1 การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน
- 3.2 ครูมีการจัดเตรียมสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน
- 3.3 นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอน
- 3.4 ครูมีการแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากแหล่งอื่น
- 3.5 นักเรียนได้หาความรู้ ศึกษาความรู้ต่างๆได้ด้วยตนเอง

4. ด้านรูปแบบการเรียนเป็นทีม

- 4.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม
- 4.2 นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม
- 4.3 นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

- 4.4 นักเรียนมีความร่วมมือที่ดีในการทำงานเป็นทีม

- 4.5 นักเรียนสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แจกจุดประสงค์ในการเรียนการสอน อธิบายการจัดการเรียนการสอน การสอบ การวัด และประเมินผล
2. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(ก่อนเรียน)ของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่านของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง เป็นผู้ให้คะแนนในการทดสอบ
3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง
4. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(หลังเรียน) โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่าน ของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง เป็นผู้ให้คะแนน
5. ทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)
6. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผล

แบบแผนการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการเก็บข้อมูลแบบ One-group Pretest-Posttest Design (กิบบอน และเทเลอร์, 1987, น.113)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม		Pretest	ทดสอบ	Posttest
E		T_1	X	T_2
E	แทน	กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับปวช. 1		
X	แทน	การเรียนการสอนแบบการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน		
T_1	แทน	ทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลอง		
T_2	แทน	ทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลอง		

การจัดข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม โดยผู้ประเมิน 3 ท่าน ทั้งในก่อนและหลังทดลอง เพื่อคำนวณและเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในแบบทดสอบวัดทักษะนี้ จะใช้สูตร t-test แบบ Dependent Group

2. หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอน

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติโดยการหาค่า t-test แบบ Dependent group โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540, น. 240) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n - 1)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่า T-test
	D	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนผู้เรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และศึกษาผลความพึงพอใจต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 4) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 40 คน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 40 คน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าของสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-test
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
2. ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 40 คน

จากการศึกษาผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน โดยกรรมการ จำนวน 3 ท่าน ประเมินและดำเนินการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ หลังจากนั้นนำคะแนนของกรรมการทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการให้คะแนน และใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งในตอนต้นที่ 1 มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน และตอนที่ 2 มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ซึ่งรวมทั้งสองตอนจะมีคะแนนรวม 50 คะแนน จากผู้ให้คะแนนประเมิน 3 ท่าน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบใช้สูตร t-test แบบ dependent ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ผลการทดลอง	จำนวน นักเรียน (N)	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	อัตราส่วน วิกฤต t	df	p
ก่อนเรียน	40	17.50	1.536	-87.47*	39	.000
หลังเรียน	40	43.10	1.172			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3 แสดงถึงทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 เมื่อ นักเรียนได้มีการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ที่ใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ 12 ชั่วโมง นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 43.10 โดยค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 25.60 และจากค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 1.536 และ 1.172 ตามลำดับ เป็นผลมาจากการ เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ซึ่งมีทักษะการพูด ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 40 คน ดังข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน(Team-based learning)

หัวข้อ	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1.1 เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	4.58	0.50	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน	4.60	0.50	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น	4.53	0.51	มากที่สุด
1.4 รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน	4.48	0.51	มาก
1.5 มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักเรียนและครู	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.56	0.50	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน			
2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทีม	4.63	0.49	มากที่สุด
2.2 มีกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
2.3 นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
2.4 นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก	4.63	0.49	มากที่สุด
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน	4.63	0.49	มากที่สุด
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน			
3.1 การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	4.65	0.48	มากที่สุด
3.2 ครูมีการจัดเตรียมสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน	4.58	0.50	มากที่สุด
3.3 นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอน	4.73	0.45	มากที่สุด
3.4 ครูมีการแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากแหล่งอื่น	4.55	0.50	มากที่สุด
3.5 นักเรียนได้หาความรู้ ศึกษาความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.62	0.49	มากที่สุด
4. ด้านรูปแบบการเรียนเป็นทีม			
4.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม	4.50	0.60	มาก
4.2 นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม	4.43	0.50	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

หัวข้อ	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
4.3 นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	4.50	0.51	มาก
4.4 นักเรียนมีความร่วมมือที่ดีในการทำงานเป็นทีม	4.60	0.50	มากที่สุด
4.5 นักเรียนสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประเมินผล	4.53	0.52	มากที่สุด
รวม	4.59	0.50	มากที่สุด

ที่มา : (อภัสรา สังขวาลี, 2564)

จากตาราง 4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 40 คน ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.50) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อการเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง - พูด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งหมด 170 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ที่ใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยการจับฉลากให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังตรวจสอบ แก้ไขและนำไปทดลองแล้วจึงนำมาปรับปรุง จำนวน 6 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปากเปล่าจำนวน 10 ข้อ (รายบุคคล) และ 5 ข้อ (รายคู่โดยการจับฉลากสถานการณ์ที่กำหนด) ซึ่งแบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบความเรียบร้อยจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

2.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.4 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) จำนวน 20 ข้อ

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 แঙ্গจุดประสงค์ในการเรียนการสอน อธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การสอบ การวัดและประเมินผล

3.2 ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(ก่อนเรียน)ของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่านของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง เป็นผู้ให้คะแนนในการทดสอบ

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3.4 ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(หลังเรียน) โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยมีผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่าน ของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง เป็นผู้ให้คะแนน

3.5 ทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

3.6 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผล

4. การจัดข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยคะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ในก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.2 หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีคะแนนจากการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ก่อนและหลังการทดลองจากแบบประเมินความพึงพอใจ ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในก่อนและหลังการทดลอง ที่ใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Group

4.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในก่อนและหลังการทดลอง เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่านักเรียนที่ได้เรียนในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.03) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทที่ 4 นั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) มีทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งระดับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนทั้งตอนที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับพอใช้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 17.50 และระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหลังเรียนอยู่ในระดับ ดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 43.10 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อภันตรี ศรีปานเงิน (2551) วรพล มหาแก้ว (2552) บุศรา โชมพัตร (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) อิงอร แสนทวีสุข (2559) วรางคณา คำอ้น (2560) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผลวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

การเรียนรู้แบบทีมเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ มีการทำงานร่วมกับทีมเล็กๆ ร่วมทำงานตามความแตกต่างแต่ละบุคคล โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนภายในทีมต่างคนมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งพัฒนาการระหว่างบุคคลและการพัฒนาของทีมถือเป็นการพัฒนาผู้เรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.2542 ที่ว่า การศึกษาควรพัฒนาคนในทุกด้าน เพื่อผู้รับการศึกษาเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องเน้นความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้เขาสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ มีหลักการสำคัญ 4 ประการสำหรับกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจ คือ

1. การจัดทีมอย่างเหมาะสม แบ่งทีมย่อยตามความสามารถ (Group Formation) การจัดทีมควรเป็นทีมที่ถาวร จำนวน 5-7 คน โดยมีกระบวนการทำงานเป็นทีม ที่นักเรียนสามารถช่วยเหลือกันและกัน เพื่อความมีประสิทธิภาพและเพิ่มทักษะการเรียนรู้แบบทีม 2. ผู้เรียนต้องเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน รับผิดชอบงานรายบุคคลและงานกลุ่ม (Accountable) โดยสมาชิกในทีมจะมีส่วนร่วมทำกิจกรรม แต่ละคนรับบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของทีม 3. การมอบหมายงาน แบบฝึกหัดกลุ่มต้องส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนและการพัฒนาทีม (Assignment Quality) โดยมอบหมายงานที่เน้นการเรียนรู้ในทีมที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการทำงานที่มีปฏิสัมพันธ์ การระดมความคิด การร่วมกันตัดสินใจ มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม และทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับ 4. ผู้เรียนจะได้รับการโต้กลับ (feedback) อย่างทันเวลา และสม่ำเสมอ รวมถึงข้อเสนอแนะ โดยผลจากการเรียนรู้ที่เกิดจากทีม และในทุกคาบผู้วิจัยบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หลังจากดำเนินการสอนตามแผน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูด และมีคะแนนหลังเรียนที่สูงขึ้น ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation) การมอบหมายงานศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้า เป็นการศึกษาในห้องเรียน (Individual Study) นักเรียนจะได้เรียนรู้แบบไม่รู้ตัวจากการที่ครูใช้สื่อที่เป็นวิดีโอ รูปภาพ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เป็นการกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้ และเกิดการค้นคว้าหาความรู้สอดคล้องกับแนวคิดของ (เชียร์ฟอร์ดและวิตเดนซ์, 1994, น. 371) ที่กล่าวว่า การนำเอกสารจริงที่ใช้ในชีวิตจริง นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนก่อเกิดความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน เพราะเกี่ยวข้องและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และแนวคิดของ (โกเวอร์, ฟิลิปส์, และวอลเตอร์ส, 1995, น. 70) ที่กล่าวว่า สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนต้องมีความหลากหลาย และต้องใช้สื่อจริง (Authentic materials) ซึ่งส่งผลดีต่อผู้เรียน เนื่องจากเป็นสื่อที่มีอยู่จริง ดึงดูดความสนใจและจูงใจผู้เรียนได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเข้าใจในความหมาย

2. ขั้นทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) กระบวนการในการทดสอบความรู้ที่ศึกษาก่อนเข้าชั้นเรียน โดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนรายบุคคล (Individual Test)

เพื่อทดสอบและทำให้เกิดความตื่นตัวต่อความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้ากลุ่ม ในช่วงแรกของการสอน คือ แบบวัดความพร้อมรายบุคคล (Readiness Assurance Test หรือ RAT) จากนั้นทำแบบทดสอบเดิมเป็นทีม (Team Test) โดยนำแบบทดสอบเข้าไปหาหรือในกลุ่ม เพื่ออภิปรายและได้คำตอบที่ดีจากทีม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน เกิดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน หลังจากนั้นมีการทำให้เห็นคุณภาพการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบทีม (Appeals process) มีการปรึกษาในทีม หากไม่สามารถตัดสินใจได้ คำตอบยังไม่ชัดเจน สามารถเขียนที่มาอ้างอิงและสอบถามให้ครูช่วย โดยมีการให้ข้อเสนอแนะของครู (Corrective Instruction) ได้ความคิดกลับมาจากครู (feedback) หากมีข้อมูลนอกเหนือในประเด็นที่ยังขัดแย้งกันในกลุ่ม และเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยวิธีการที่เหมาะสม

3. ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้คำตอบ การแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน ครูจะมีการเปรียบเทียบคำตอบที่ได้จากแต่ละทีม พร้อมมี feedback เพื่อแต่ละทีมสามารถพัฒนาคำตอบและนักเรียนมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของทีม ซึ่งการทำงานร่วมกันของทีมต้องใช้ทักษะในการสื่อสาร กระบวนการทำงานที่มีปฏิสัมพันธ์ การระดมความคิด การร่วมกันตัดสินใจ มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม โดยแต่ละคนสามารถใช้ประสบการณ์ที่มีมาแบ่งปันกับสมาชิกในทีมเพื่อเกิดความรู้ที่หลากหลายนำไปสู่เป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ (จอห์นสันและจอห์นสัน, 1994, น. 31-32) ที่ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือกันหรือช่วยกันเรียนรู้ เป็นการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนใน 3 ลักษณะ โดยผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ของการเรียนรู้ นอกจากนี้ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นๆ มีการเรียนรู้ร่วมกันไปด้วย ซึ่งต้องใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ก่อเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคมและทักษะของการทำงานกับผู้อื่นที่มีการเกื้อกูล พึ่งพาช่วยเหลือกัน

4. ขั้นประเมินผล (Assessment) ในภายหลังการหาคำตอบและแก้ไขปัญหาแล้ว พร้อมที่จะเรียนรู้ในบทเรียนต่อไปแต่มีการใช้วิธีการเดิม โดยมีการประยุกต์ความรู้เดิม เทคนิค สื่อ วิธีการต่างๆ เพื่อมาใช้กับบทเรียนใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ (แลรี เค ไมเคิลเซน และคนอื่นๆ, 2004, น.86)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ในนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่1 การทดสอบมีผลคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แต่เนื่องจากข้อจำกัดในการเรียนรู้ในภาคเรียนที่1/2564 อันเป็นผลมาจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ที่ทำให้มีการเรียนผ่านระบบออนไลน์ (Google Meet) นักเรียนบางคนไม่สามารถเข้าเรียนได้ต่อเนื่อง ทำให้

ช่วงเวลาการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามที่กำหนด เกินคาบเรียนหรือใช้เวลาอื่นในการทดสอบนักเรียน รวมถึงการควบคุมในชั้นเรียนที่ยากต่อการดำเนินกิจกรรมให้ตรงตามเวลา จึงมีการปรับเปลี่ยน บางกิจกรรม และลดกิจกรรมบางอย่างลงเพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์และความสนใจผู้เรียน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อการเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนระดับปวช.1 ต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่า ความพึงพอใจนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ซึ่งทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านรูปแบบการเรียนเป็นทีม ซึ่งพิจารณาแล้ว อาจมาจากเหตุผล ดังนี้

การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีลักษณะของการทำงานแบบกลุ่ม แต่ในการเรียนแบบทีมนี้จะแตกต่างจากกลุ่ม โดยที่นักเรียนจะอยู่ร่วมถึงตั้งแต่เริ่มจนจบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ในทีมที่ดี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความเป็นประชาธิปไตย มีการแบ่งหน้าที่ในทีม เมื่อนักเรียนมีความคุ้นเคยจึงทำให้งานไปถึงเป้าหมาย โดย (แลร์รี เค ไมเคิลเซน และคนอื่นๆ, 2004, น. 45-49) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานที่ต้องอยู่ในทีมเดียวกันแบบถาวรช่วยให้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญที่ไม่สามารถทำได้ในกลุ่มแบบชั่วคราว ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในทีม มีการช่วยเหลือประคับประคอง ช่วยเหลือกัน และกัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของทีม นอกจากนี้งานวิจัยของ (มูอะมาเราะห์, 2013) ได้สรุปความคิดเห็นของนักเรียนว่ากิจกรรมกลุ่มมีผลด้านทัศนคติต่อตนเอง การได้เข้าร่วมกลุ่มแสดงถึง การยอมรับจากกลุ่ม ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ความอบอุ่น เพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้รู้สึกว่ามีคุณค่า ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวก เป็นกลุ่มของตน จะร่วมมือ และสามัคคีกัน ทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นจากที่ได้ศึกษา พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีประโยชน์ในด้านการยอมรับ เห็นคุณค่าของตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น และมีการแก้ปัญหาาร่วมกัน สร้างสังคมประชาธิปไตยในชั้นเรียนที่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน มีการนำประสบการณ์ของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้นักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อนมีความรู้ที่มากขึ้น มีความเข้าใจกันและกัน การแสดงความคิดเห็น และการยอมรับความคิดเห็น การทำงานร่วมกันทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและ

เกิดทักษะในการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ผลจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบข้อดีและปัญหา โดยข้อดีจะส่งผลดีต่องานวิจัย และปัญหาที่ต้องแก้ไขเพื่อให้การวิจัยสำเร็จลุล่วง โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อครูและผู้ที่สนใจ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ครูควรปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมที่เกิดการเรียนรู้นี้ในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น และเหมาะสมกับเวลาและระดับของผู้เรียน

1.2 รูปแบบการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ระยะแรกผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำกิจกรรมเป็นทีม การเรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียนและการวิเคราะห์ร่วมกันเป็นทีม ครูผู้สอนจึงต้องให้โอกาสผู้เรียนในการปรับตัว ทำความเข้าใจกับวิธีการเรียน และเสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

1.3 การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายนั้น ครูจำเป็นต้องอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการที่ชัดเจน โดยมีการยกตัวอย่าง การสาธิตและถามตอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

1.4 ในสถานการณ์ปกติที่นักเรียนสามารถเข้ามาเรียนในสถานที่ได้ ควรเปลี่ยนสถานที่ในการจัดกิจกรรมบางกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม และเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน เช่น กิจกรรมการถามตอบเส้นทาง ควรให้ผู้เรียนได้เรียนในสถานที่ที่กว้าง เช่น ในหอประชุมใหญ่ ในสนาม เป็นต้น แต่ครูผู้สอนต้องสามารถควบคุมชั้นเรียนในลักษณะกว้างได้ด้วย เนื่องจากเสียงในที่กว้างอาจทำให้ผู้เรียนไม่ได้ยินในสิ่งที่ครูกำลังพูด และการที่ผู้เรียนอาจส่งเสียงรบกวนชั้นเรียนอื่น

1.5 การจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้นักเรียนพูด และใช้ภาษาในการสื่อสารได้และ เมื่อทำกิจกรรมครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากจะเกิดการหยุดกลางคัน ทำให้นักเรียนไม่กล้าพูดและขาดความมั่นใจ

2. ข้อเสนอแนะของการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ควรทดลองเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร เช่น 1 ภาคเรียน เพื่อผู้เรียนมีความคงทนในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.2 การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ควรนำไปใช้กับการสอนรูปแบบอื่น เช่น การสอนรูปแบบออนไลน์ (Online Learning) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving Activities) เพื่อเปรียบเทียบและเป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าว่ารูปแบบการสอนใดสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีที่สุด และนำประโยชน์ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2.3 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นต่างๆ และในรายวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย, สังคมศึกษา, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ หรือในรายวิชาของแผนก

บรรณานุกรม

- Aiyakorn, S. (2020). Vocational Students' Motivation toward Studying English. *The journal of Faculty of Applied Arts*, 12(2), 40-41.
- Angelini, M. L., & García-Carbonell, A. (2019). *Developing english speaking skills through simulation-based instruction*. IATEFL Poland Computer Special Interest Group and The University of Nicosia.
- Bagus, I., & Bagus Nyoman Mantra, I. (2016, January). Implementing KWL strategy to Improve the students' English Speaking Skill. *Journal of Santiaji Pendidikan*, 6(1), 1-5. Retrieved from <https://media.neliti.com/media/publications/129436-EN-implementing-kwl-strategy-to-improve-the.pdf>
- Boyer, R. H. W. (2018). Team-Based Learning in the Urban Planning Classroom. *Journal of Planning Education and Research*, 40(4): 460-471. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0739456X18769145>
- Byrne, D. (1986). *Teaching Oral English*. London: Longman.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Charina, I. N. (2013). Improving students' Speaking Skills Using Communicative Activities: A Classroom Action Research At Abe's Class, A Pre-Intermediate Class Of English Made Easy. Negeri Yogyakarta University. Retrieved from <http://eprints.uny.ac.id/21048/1/Intan%20Nur%20Charina%2008202241007.pdf>
- Davidson, N., & Major, C. H. (2014). Boundary Crossings: Cooperative Learning, Collaborative Learning, and Problem-Based Learning. *Journal on Excellence in College Teaching*, 25(3&4), 7-55.
- Fitz, G., & Carol, T. (1987). *How to design a Program Evaluation*. Newbury Park: Sage.
- Han, G., & Newell, J. (2014). Enhancing Student Learning in Knowledge-Based Courses: Integrating Team-Based Learning in Mass Communication Theory Classes. *Journalism & Mass Communication Educator*, 69(2), 180-196.
doi:10.1177/1077695813517887

Harris, D. P. (1988). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw Hill.

Jack, R., Rodgers, & S, T. (2002). *Approach and Methods in Language Teaching*.

Cambridge: Cambridge University Press.

Jakobsen, K. V., McIlreavy, M., & Marrs, S. (2014). Team-Based Learning: The Importance of Attendance. *Psychology Learning & Teaching*, 13(1), 25-31.

doi:10.2304/plat.2014.13.1.25

Kaharuddin, A., Yassi, A., & Arafah, B. (2014). Communicative Competence-Based

Syllabus Design for Initial English Speaking Skills. *Journal of Enhanced Research in Educational Development*, 2(3), 64-83. Retrieved from

https://www.researchgate.net/publication/318899693_Communicative_Competence-Based_Syllabus_Design_for_Initial_English_Speaking_Skills

Kalpana, D., & Subba, R. A. O. (2018). Integrated Approach - A Tool To Enhance English Speaking Skills. *Journal on English Language Teaching*, 8(3), 1. Retrieved from

<https://www.semanticscholar.org/paper/INTEGRATED-APPROACH-A-TOOL-TO-ENHANCE-ENGLISH-Devi-Rao/2fc6d965b7b5ce42cb7526a7d2b964eb4da28a60>

Khan, N., & Ali, A. (2010). Improving the speaking ability in English: The students' perspective. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3575-3579.

doi:<https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.03.554>

Kim, H.-S., & Chang, J. (2010). The Effects of Voice Recording to Improve English Speaking Skills. *Studies in Foreign Language Education*, 24(2), 41-69.

doi:10.16933/sfle.2010.24.2.41

Kittiya, P. (2012). *The use of communicative activities to develop English speaking ability of the first year diploma vocational students*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. Retrieved from

[http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Kittiya_P.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Kittiya_P.pdf)

[http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Kittiya_P.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Kittiya_P.pdf)

Klanrit, P. (2005). Communicative Activities for Developing English Speaking Proficiency in Thailand. Retrieved from [https://minerva-](https://minerva-access.unimelb.edu.au/handle/11343/42856)

[access.unimelb.edu.au/handle/11343/42856](https://minerva-access.unimelb.edu.au/handle/11343/42856)

Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. New York: Cambridge

University Press.

- Macke, C., Canfield, J., Tapp, K., & Hunn, V. (2018). Outcomes for Black Students in Team-Based Learning Courses. *Journal of Black Studies*, 50(1), 66-86. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0021934718810124>
- Marzuki, A. G. (2017). Developing Speaking Skill through Oral Report in an EFL Class in Indonesia. *AL-TA'LIM JOURNAL*, 24(3), 243-254.
- Marzuki, Prayogo, J. A., & Wahyudi, A. (2016). Improving the EFL Learners' Speaking Ability through Interactive Storytelling. *DINAMIKA ILMU*, 16(1), 15-34.
- Michaelson, L. K., & Sweet, M. (2011). Team-based learning. *New Directions for Teaching and Learning*, 11(128), 41-51. doi:doi:10.1002/tl.467
- Muamaroh. (2013). *IMPROVING INDONESIAN UNIVERSITY STUDENTS' SPOKEN ENGLISH USING GROUP WORK AND COOPERATIVE LEARNING*. (Doctoral dissertation). Charles Darwin University, Australia.
- Nation, I. S. P., & Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL Listening and Speaking*: Routledge.
- Nguyen, T., & Nga, T. (2018). An Investigation Into EFL Teachers' Perceptions Of In-Class English Speaking Assessment. *VNU Journal of Foreign Studies*, 34(2), 125-139. Retrieved from <https://js.vnu.edu.vn/FS/article/view/4251>
- Nunan, D. (1991). *Understanding Language Classroom*. New Jersey: Prentice Hall.
- Rahmawati. (2017). Improving English speaking ability using the Team-Games-Tournament technique. *ENGLISH EDUCATION JOURNAL*, 8(1), 1-13.
- Richard, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching: A Description and Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Savignon, & J, S. (1983). *Communicative Competence : Theory and Classroom Practice:Texts and Contexts in Second Language Learning*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Searle, J. R. (1978). *Speech Acts*. New York: Cambridge University Press.
- Shprese, Q. (2016). The Process of Learning English Speaking Skills. *European Journal of Multidisciplinary Studies*, 1(2), 440-450. Retrieved from

<https://pdfs.semanticscholar.org/3597/d55918f0fab9a9daa470ab6d0f95c98e8596.pdf>

Slavin, R. E. (1987). Cooperative Learning and the Cooperative School. *Educational Leadership*.

Thaweesak Choom, & Wisa Chattiwat. (2020, January-June). The Development of Task-Based Learning (TBL) and Communication Strategies (CSs) Instructional Model to Enhance English Speaking Skill for Public Health Students *Rangsit Journal of Educational Studies*, 7(1), 60-75. Retrieved from

<https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/RJES/article/view/1345/1242>

Underhill, N. (2003). *Testing Spoken Language : A Handbook of Oral Testing Techniques*. New York: Cambridge University Press.

Utami, W., & Bambang, Y. C. (2006). The Teaching Of EFL Speaking In The Indonesian Context, *Journal of Ilmu Pendidikan*, 34(2), 269-292. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/242616891_THE_TEACHING_OF_EFL_SPEAKING_IN_THE_INDONESIAN_CONTEXT_THE_STATE_OF_THE_ART

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กรมวิชาการ (2545). การศึกษาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ. *ข่าววิชาการ*. 1(23): 2.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กุลชนก ทิพธาดา. (2550). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

เกศรา อินทะนนท์. (2556). ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 36(4), 20-21. สืบค้นจาก [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/50400/41679)

[thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/50400/41679](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/50400/41679)

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562. (2562, 10 เมษายน). หลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562.

สืบค้นจาก <https://bsq.vec.go.th/Portals/9/Course/20/2562/20000/20000v3.pdf>

ดิเรก วรณเศียร. (2552). รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนในเครือสารสาสน์เพื่อ
เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2(2), 1-4.

ทองใบ ทองภูบาล. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.
(ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ทิตินา แหมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). ราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.

นาถธิชา สีทองเพ็ญ. (2562). การพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.

นันทวรรณ แก้วโชติ. (2560). เอกสารการจัดการเรียนรู้ (Learning Management). สงขลา: คณะครุ
ศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

บุศรา โขมพัตร. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

บุษบง ปรีดางศากร. (2547). การใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการพัฒนาความสามารถด้าน
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

พาหล ร่วมใจ. (2552). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพังงา โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและ
การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนคริน

รินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- เพ็ญภา เลิศกิตติไพบูลย์. (2559). กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรชาวไทย กรณีศึกษาบริษัทข้ามชาติในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง. (งานนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- รำไพ โพธิ์จิต. (2547). การใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวิริยาสานส์.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วรพล มหาแก้ว. (2552). ผลของการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนแบบทีมที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สี่ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วรางคณา คำอ้น. (2562). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- วิรงรอง เทพสุริยวงศ์. (2547). การใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2563). ศาสตร์แห่งภาษา ความเป็นมาและพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551.(2551, 11 กรกฎาคม). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. สืบค้นจาก

<http://academic.obec.go.th/missiondetail.php?id=34>

อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

อภันตรี ศรีปานเงิน. (2551). ผลของโปรแกรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีมที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อิงอร แสงทวีสุข. (2560). พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยการใช้บทบาทสมมติ. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์, กรุงเทพฯ.

อิสริยะ อิมกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

อุษณา ทิพย์ไกรสร. (2562). ภาษาอังกฤษฟัง-พูด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

อัฉร วังศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางผุสดี อัสวชัยสุวิกรม
ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
2. นายกิตติพงษ์ ช่อทองดี
ครู วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร
3. นางสาวภัทรธีรา แสนสัง
ครู วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือเก็บข้อมูลการทดลอง

แบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษฟัง-พูด
ระดับ ปวช. 1

Part 1

คำชี้แจง แบบทดสอบการตอบคำถาม โดยทดสอบกับผู้เรียนรายบุคคล

1. What is your name?
2. How are you today?
3. How do you go to school?
4. What subject do you like the most?
5. How many people are there in your family?
6. Could you show me the way to Donmueang Train station?
7. Do you like shopping alone or with friends?
8. What is your favorite brand of clothing?
9. What is your favourite food?
10. Where is the nearest pharmacy?

Part 2

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นการทดสอบเป็นทีม โดยนักเรียนจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลอง และเลือกบทบาทของตนเองเป็นใครในสถานการณ์นั้น

Situation 1: Introducing yourself and school friends

สถานการณ์ที่ 1: การแนะนำตนเองและเพื่อนในโรงเรียน

(A): You are a new student who has transferred to the Vocational Level 2 of the Electrician Department. You came to college but could not find the classroom. Therefore you asked student (B) for directions.

(B): You came to college on the first day of school and met new student(A) , Therefore greeting and helping the new student (A) by answering questions to the department and classroom.

Situation 2: Asking directions**สถานการณ์ที่ 2: การสอบถามเส้นทาง**

(A): The student walked in front of the college and a foreigner walked over too to ask for directions to the nearest airport. Students give directions by allowing foreigners to cross the bridge to the other side. And to get on a minibus or motorcycle taxi by telling them where to get off. It takes about 5 minutes, then the foreigner says thank you. Then you answered that is fine, with pleasure.

(B): You are the foreigner traveling to Thailand, but has a 5pm flight to Phuket, and don't know how to go to the airport. However, you found some students and asked for directions to the airport. After receiving the information, then you say thank you.

Situation 3: Tell the meaning of signs**สถานการณ์ที่ 3: การบอกความหมายของป้ายสัญลักษณ์**

(A): You are a new student who has just entered the electrician department. But there were many warning signs in the department, so you asked student (B) who met in front of the college about the meaning of signs. (The teacher has 3 badges)

(B): You are an electrician department student. You walked with the new student and answered questions about the meaning of the sign in the department.

Situation 4: Buying-selling clothes**สถานการณ์ที่ 4: การซื้อ-ขายเสื้อผ้า**

(A): You went to buy 2 T-shirts at a department store in Bangkok. With 1,000 baht in cash, you told the staff that you wanted a green and pink L-size T-shirt and asked the price.

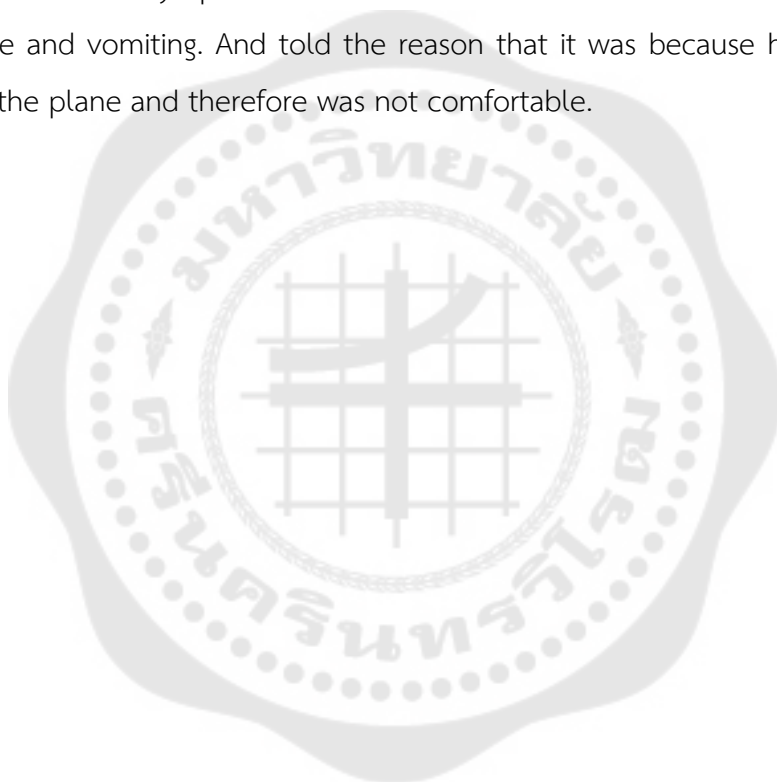
(B): You are a sales staff of clothing store at a department store in Bangkok. There were customers who came to buy T-shirts. You greeted customers and asked what color, size he/she want. And told the customer about the price in the store, there are T-shirts of all colors and sizes, priced at 399 baht each.

Situation 5: Asking about symptoms.

สถานการณ์ที่ 5: การสอบถามอาการเบื้องต้น

(A): You are a foreigner traveling to Thailand. When you get off the plane, You had a headache and vomited. Therefore you went to the medical clinic in the airport. You told the nurse to know the symptoms. And said thank you when you received the medicine.

(B): You are a nurse in an airport medical clinic. You saw a foreign patient coming in and asked for the symptoms and told to take a rest. Give a medicine to relieve headache and vomiting. And told the reason that it was because he/she spent too long on the plane and therefore was not comfortable.

เกณฑ์ในการให้คะแนนการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Rubric of Speaking Test)

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินให้คะแนนระดับความสามารถและคะแนนที่ตรงกับความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยสามารถพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนแสดงระดับดังต่อไปนี้

ความหมาย	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	การพูดได้อย่างสม่ำเสมอ โดยไม่หยุดหรือลังเล สื่อสารความคิดทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง	พูดด้วยการหยุดหรือลังเล น้อยที่สุด มีความยากเล็กน้อยในการสื่อสาร ความคิดทั้งหมด	พูดด้วยการหยุดหรือลังเล บ้าง สามารถสื่อสารด้วยความคิดกับปัญหาบางอย่างได้	มักจะไม่สามารถพูดได้ หรือพูดแล้วหยุดหรือลังเลบ่อย ไม่สามารถสื่อสารความคิดส่วนใหญ่ได้	ไม่สามารถพูดพูดเพียงคำเดียวหรือพูดสั้น ๆ และหยุดยาว ไม่สามารถสื่อสารความคิดได้
2. การออกเสียง (Pronunciation)	การออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจน	การออกเสียงเกือบจะชัดเจนและไม่รวบวน ความเข้าใจ	ออกเสียงไม่ชัดเจนในบางครั้งเกิดข้อผิดพลาด รบกวนการสื่อสาร	มักจะผิดพลาดอย่างเด่นชัด ยากที่จะเข้าใจ ต้องพูดซ้ำบ่อยครั้ง	ออกเสียงสื่อสารไม่ชัดเจน ไม่สามารถสื่อสารทางความคิดได้
3. ไวยากรณ์ (Grammar)	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ไม่ค่อยถูกต้อง ข้อผิดพลาดเล็กน้อย ไม่รบกวนการสื่อสาร	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบางอย่าง ทำให้รบกวนการสื่อสาร	มักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง มีข้อผิดพลาด ทำให้รบกวนการสื่อสาร	ไม่สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ในการสื่อสารอย่างถูกต้อง
4. คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม และสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย และเกือบจะถูกต้อง มีการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	มีคำศัพท์ที่เพียงพอ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยไม่รบกวนการสื่อสาร	คำศัพท์มีจำกัด มีปัญหาในการสื่อสาร	ใช้คำผิดความหมาย จำนวนมากและเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร
5. การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)	ใช้การสื่อสาร ทำทางอย่างเหมาะสม	พยายามใช้ทางเพื่อช่วยในการพูดเมื่อมีปัญหาในการใช้คำศัพท์	พยายามใช้การสื่อสาร ทำทาง แต่ไม่เหมาะสม	พูดไม่ค่อยใช้ทางในการสื่อสาร	ไม่ใช้ทางเมื่อพูดเลย

ที่มา: กิตติยา พิศุพรางกูร (2555), Scanlan and Zemach (2552) and Domestifa (2551)

แบบบันทึกการประเมินคะแนน

คำชี้แจง บันทึกการประเมินคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคลในขณะที่ยังสอบการพูดแล้วเรียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินความสามารถที่ตรงกับนักเรียนมากที่สุด

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ระดับความสามารถ																									คะแนนรวม
		1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)					2. การออกเสียง (Pronunciation)					3. ไวยากรณ์ (Grammar)					4. คำศัพท์ (Vocabulary)					5. การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																											
2																											
3																											
4																											
5																											
6																											
7																											
8																											
9																											
10																											
11																											
12																											
13																											
14																											
15																											

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ระดับความสามารถ																				คะแนนรวม					
		1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)					2. การออกเสียง (Pronunciation)					3. ไวยากรณ์ (Grammar)					4. คำศัพท์ (Vocabulary)						5. การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1						
16																								25			
17																											
18																											
19																											
20																											
21																											
22																											
23																											
24																											
25																											
26																											
27																											
28																											
29																											
30																											
31																											
32																											
33																											

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ระดับความสามารถ																				คะแนนรวม					
		1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)					2. การออกเสียง (Pronunciation)					3. ไวยากรณ์ (Grammar)					4. คำศัพท์ (Vocabulary)						5. การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1						
34																							25				
35																											
36																											
37																											
38																											
39																											
40																											

ชื่อผู้ประเมิน.....

แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	หน่วยที่ 1
ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษฟัง-พูด	สอนสัปดาห์ที่ 1
ชื่อหน่วย การทักทาย(Greeting) การแนะนำ(Introduction)	จำนวน 2 ชั่วโมง

1. เนื้อหา

การทักทายและการแนะนำตัว (Greeting and Introduction)

2. Language Focus

- Formal Greeting การทักทายแบบเป็นทางการ
- Informal Greeting การทักทายแบบไม่เป็นทางการ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถสนทนาโต้ตอบสื่อสารในการทักทายได้
2. สามารถสนทนาโต้ตอบสื่อสารในการแนะนำตัวได้

4. สารสำคัญ

การรู้และเข้าใจการทักทาย (Greeting) ในภาษาอังกฤษ การโต้ตอบ พูดแนะนำตนเองและคนอื่นได้เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษากับผู้ที่อาวุโสกว่า เจ้านาย หรือคนที่ไม่คุ้นเคย และการทักทายแบบไม่เป็นทางการ (Informal Greeting) ใช้กับเพื่อน หรือคนใกล้ชิดและการตอบรับการทักทายที่มีระดับเดียวกันกับคำทักทาย

5. สื่อและอุปกรณ์

1. Powerpoint
2. แอปบันทึกเสียง
3. สื่อ Youtube
4. ใบงานที่ 1 Speaking 1 Greeting
5. ใบงานที่ 2 Speaking 2 Introduction
6. แบบทดสอบ Conversations

6. การวัดผลและการประเมินผล

1. ใบงานที่ 1 Speaking 1 Greeting
2. ใบงานที่ 2 Speaking 2 Introduction
3. แบบทดสอบ Conversations
4. แฟ้มโน้ตค้น
5. สังเกตการทำกิจกรรมแบบทีม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ครู	นักเรียน
1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation) (5 นาที)	1. ครูให้นักเรียนศึกษานอกห้องเรียนเกี่ยวกับการทักทายอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การแนะนำตัวที่ถูกต้องตามลัทธิคุณูปที่ครูให้ https://www.youtube.com/watch?v=sp3xU5WvRjA	1. นักเรียนศึกษาการทักทายและการแนะนำตัวและฝึกพูดตาม
2. ขั้นทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) (5 นาที)	2. ให้นักเรียนนำสิ่งที่ไปศึกษานอกห้องเรียนมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ระหว่างนี้ครูจะถามนักเรียน หัวหน้าแต่ละทีมรายงานผลเพื่อนในชั้นเรียนได้ศึกษาแล้ว	2. นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ศึกษา
2.1 การทำแบบทดสอบก่อนเรียนรายบุคคล (Individual Test) (10)	3. ครูนำภาพคนสนทนาจากเว็บไซต์ และถามถึงความถูกต้องของประโยคและบทสนทนา ครู : Hello A, How are you today? A : Hello ครู, I'm fine thank you and you? ครู : I'm fine, thank you. A this is my friend, B. B, this is A. A : Hello B, I'm__(ชื่อ)__, nice to meet you. B : Hello A, I'm__(ชื่อ)__, nice to meet you.	3. นักเรียนดูภาพคนสนทนาและตอบคำถามเป็นประโยคการพูดที่ถูกต้อง 4. นักเรียนวิเคราะห์ธรรมเนียมการทักทาย มารยาทการถามกลับ การแนะนำตัว และการแนะนำบุคคลให้รู้จักกันตามหลัก 5. นักเรียนอธิบายหลักในการทักทายและแนะนำ เช่น การแนะนำผู้ที่มีอายุน้อยให้รู้จักกับผู้ใหญ่, การต้องเอ่ยชื่อของบุคคลที่มีตำแหน่งสูงกว่าก่อน, ถ้าเป็นการแนะนำกลุ่มให้

	ชื่อ)__, nice to meet you too. 4. ครูให้นักเรียนอธิบายหลักในการทักทายและแนะนำตัวที่ถูกต้อง	รู้จักบุคคล ควรแนะนำกลุ่มก่อน, ควรใช้น้ำเสียงและถ้อยคำที่สุภาพอ่อนโยน
2.2 การทำแบบทดสอบ เดิมเป็นทีม (Team Test) (20 นาที)	5. นักเรียนแต่ละคนจับฉลากเข้าทีมโดยครูมีสลากสี 6 สี (ทีมละ 6-7 คน จำนวน 6 กลุ่ม) ให้แต่ละทีมร่วมกันทำงานผ่านGoogle slide 6. ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้แต่ละคนที่ได้จากการวิเคราะห์บทสนทนา จากภาพสนทนาและเขียนหลักการสนทนาที่ถูกต้องตามธรรมเนียม มารยาท การถามกลับ การแนะนำตนเอง นักเรียนสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตและเขียนอ้างอิง 7. ครูจะให้ข้อเสนอแนะ และ feedback แต่ละทีม	6. นักเรียนจับฉลากเข้าทีม 7. นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ แสดงความคิดเห็นแต่ละคน และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ 8. นักเรียนร่วมกันเขียนข้อมูลที่ได้อ่านหรือในทีม
2.3 ชั้นประยุกต์ใช้ (Application) (1) (20 นาที)	8. ครูแจกใบงานที่ 1 Speaking 1 Greeting ให้นักเรียนดูวิดีโอในยูทูปที่มีการทักทายและบทสนทนา In the office และBob&Juanita และทำแบบฝึกหัด 9. ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน	9. นักเรียนในแต่ละทีมวิเคราะห์ และสรุปร่วมกันถึงบทสนทนาและตอบคำถามในรูปแบบฝึกหัด 10. แต่ละทีมระดมสมองเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดของทีม โดยครูให้ข้อเสนอแนะแต่ละ

	ความรู้ในทีม และหาคำตอบที่ดีที่สุด ในทีมและเขียนความรู้ที่ได้ลงใน Google slide 10. ครูให้แต่ละทีมนำเสนอสิ่งที่ได้เขียนมาเปรียบเทียบ สรุปความรู้ที่ได้จากการดูคลิป 11. ครูถามเกี่ยวกับประเด็นการสนทนาที่นักเรียนได้ดู ตัวละคร ระดับการใช้ภาษา สถานที่ๆ	ทีม 11. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและเฉลยคำตอบไปพร้อมกัน และพูดถึงข้อสังเกต บทสนทนา 12. นักเรียนจดบันทึกสิ่งที่ได้จากการที่ครูนำslide ของแต่ละทีมนำเสนอ
2.3 ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) (2) (30 นาที)	12. ครูแต่ละทีมส่งตัวแทนจับสลากเลือกสถานการณ์ที่ครูกำหนด และลำดับการแสดง ออกแบบบทและการแสดง บทบาทสมมติตามความคิดแต่ละทีม โดยมีสถานการณ์ที่กำหนด 13. นักเรียนแต่ละทีมนำโครงสร้างประโยคการพูด ทักทาย แนะนำตนเองและคนอื่น และการกล่าวลาเขียนเป็นบทสนทนาและแสดง บทบาทสมมติ (Role playing) 14. ครูถามทีมสังเกตการณ์ และสุ่มเลือกตัวแทนแต่ละทีมจำนวน 1 คน แสดงความคิดเห็น และเขียนสรุปคะแนนที่แต่ละกลุ่มได้ให้ไว้	13. แต่ละทีมระดมสมองการแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่ได้รับ 14. นักเรียนทีมที่ยังไม่แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์และให้คะแนน(จาก10 คะแนน) โดยสังเกตเรื่องประโยคที่ใช้ การออกเสียงที่ถูกต้อง ความคล่องแคล่วและต่อเนื่องในการพูด ท่าทางการแสดงออกของทีมอื่น 15. นักเรียนคัดเลือกตัวแทนของทีมเพื่อแสดงความคิดเห็น

	15. ครูตัดสินทีมที่ชนะและสรุปการแข่งและประโยคที่ใช้ (เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย)	
2.4 ขั้นประเมินผล (Assessment) (30 นาที)	16. ใบงานที่ 2 <u>Speaking 2</u> Introduction ผลัดกันถามตอบและจดบันทึกในสิ่งที่ถามตอบ 17. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบ Conversations โดยการสุ่มถามบทสนทนาทีละ 5 ข้อ 16. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้เป็นผังมโนทัศน์ในรูปแบบของแต่ละทีมและนำเสนอ	16. นักเรียนทำใบงาน 17. นักเรียนทำแบบทดสอบ 18. นักเรียนช่วยกันนำเสนอเป็นผังมโนทัศน์และรับฟังข้อคิดเห็น

ใบงานหน่วยที่ 1

การทักทาย(Greeting) การแนะนำ(Introduction)

Level: Vocational certificate I

Topic: Greeting Introduction

Speaking 1 Greeting (LISTENING 1: Listen to the conversation and practice with your friends.)

 AM 08:00	Good morning [สวัสดีตอนเช้า] ใช้กล่าวสวัสดิ ตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยงวัน
 PM 00:30	Good afternoon [สวัสดีตอนบ่าย] ใช้กล่าวสวัสดิตั้งแต่ หลังเที่ยงจนถึงเวลา หกโมงเย็น
 PM 08:00	Good evening [สวัสดีตอนเย็น] ใช้กล่าวสวัสดิ ตั้งแต่หลังหกโมงเย็น จนถึงเวลากลางคืน

การถามว่า สบายดีหรือ เป็นอย่างไรบ้าง	การตอบรับ
How do you do? How are you? (คำถามที่เป็นทางการ) How are you today? How are you this morning? How are you this afternoon? How are you this evening? How are you doing ? How is everything ? How is it going ? How are things with you? How have you been? (เป็นอย่างไรบ้าง ใช้สำหรับถามกรณีที่ไม่ได้พบกันนาน) Note ** How do you do? เป็นการทักทายเมื่อเจอกันครั้งแรก และไม่ใช่คำถาม	How do you do? I'm very well, thank you. (การตอบรับที่เป็นทางการ) I'm fine, thank you. (การตอบรับที่เป็นทางการ) I'm doing good. I'm okay. Great, thank you. Good, thanks. Alright, thanks. Pretty good, thank you. Not too bad, thanks.

Greeting

Direction : Practice these conversation orally and work in team (Dialogue 1-4)

Conversation A : In the office (Youtube)

Bob : Good morning, Mrs. Juanita

Juanita : Good morning, Dan.

Bob : How are you this morning?

Juanita : Not too bad, thank you. And you?

Bob : Fine, thanks.

Juanita : Lovely day, isn't it?

Bob : Yes, it is.

Hello, Juanita

How are you this
morning?

Hello, Bob

Not too bad, thank
you. And you?

Direction: Write the correct words/sentences in the dialogue with your team.

Dialogue 1

Dan : _____ 1 _____, _____ 2 _____.

Pim : Good afternoon, Dan. How is everything?

Dan : I'm doing good. And you?

Pim : _____ 3 _____, _____ 4 _____.

Dialogue 2

Jane : Hello, Joy.

Joy : _____ 1 _____, _____ 2 _____, _____ 3 _____.

Jane : Great.

Joy : _____ ?

Jane : Oh!. I really had a best weekend.

Dialogue 3

Joseph : Hi, Helen. How's it going?

Helen : Great, thanks. And you?

Joseph : _____ ?

Helen : To the college. I've got an English exam today!

Joseph : _____. I'll see you later then. Good Luck!

Helen : Thanks. See you later.

Dialogue 4

Mr.Tom : Good moning, Mrs.Diana.

Mrs.Diana : Good moning, Mr.Tom. _____ ?

Mr.Tom : Pretty good, thank you, and you?

Mrs.Diana : _____. Mr.Tom, this is my husband Jone.

Jone this is Mr.Tom, my colleagie.

Mr.Tom : _____.

Jone : Pleased to meet you too.

Mrs.Diana : Well, see you soon Mr.Tom, it was nice to see you.

Mr.Tom : _____.

Speaking 2 Introductionการแนะนำตัวเอง

I would like to introduce myself,
I don't believe we've met before,
I don't think we've actually met formally yet,

ชื่อตนเอง

My name is...
I'm...

Speaking 1 Use the statement to introduce yourself to five of your friends, ask their names, and write their names in the table below.

Ex. A: Hello, I would like to introduce myself.

B: My name is Suchat, what is your name?

1. A:.....

B:.....

2. A:.....

B:.....

3. A:.....

B:.....

4. A:.....

B:.....

5. A:.....

B:.....

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
(Team-based Learning) ในการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานที่นำมาใช้ในชั้นเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. รหัสประจำตัวนักเรียน.....
3. ทีม.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
1.1 เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง						
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน						
1.3 เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับชั้น						
1.4 รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน						
1.5 มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักเรียนและครู						
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน						
2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทีม						
2.2 มีกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน						
2.3 นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียน						
2.4 นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก						
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง						
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน						
3.1 การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน						
3.2 ครูมีการจัดเตรียมสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน						
3.3 นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอน						
3.4 ครูมีการแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากแหล่งอื่น						
3.5 นักเรียนได้หาความรู้ ศึกษาความรู้ต่างๆได้ด้วยตนเอง						
4. ด้านรูปแบบการเรียนเป็นทีม						
4.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม						
4.2 นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม						
4.3 นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน						
4.4 นักเรียนมีความร่วมมือดีในการทำงานเป็นทีม						
4.5 นักเรียนสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้						

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ตาราง 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปรผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมีองค์ประกอบครบถ้วนและมีความสัมพันธ์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหาที่ใช้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. มีการลำดับการนำเสนอเนื้อหาจากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
5. กิจกรรมหลากหลายและเหมาะสมนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริง	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6. เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
8. กิจกรรมและสื่อการสอนมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. มีเครื่องมือวัดผลหลายประเภท	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. มีเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ที่มา : (อาภัสรา สังขวาสี. 2564)

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปรผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับลักษณะวิชา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องเหมาะสมตามความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องเหมาะสมกับปัญหาและสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ที่มา : (อภัสรา สังขาสี. 2564)

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อสอบ	IOC	p	r
ตอนที่ 1			
1	1.00	.43	.14
2	1.00	.78	.28
3	1.00	.33	.39
4	1.00	.55	.65
5	1.00	.63	.29
6	1.00	.53	.54
7	1.00	.78	.40
8	1.00	.58	.66
9	1.00	.65	.48
10	1.00	.55	.43
ตอนที่ 2			
1	1.00	.55	.31
2	1.00	.48	.31
3	1.00	.50	.56
4	1.00	.60	.26
5	1.00	.55	.43

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.80

ที่มา : (อาภัสรา สังขวาลี. 2564)

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยประกอบด้วยตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และคะแนนรวม

ลำดับ ที่	คะแนนตอนที่ 1		ผลต่าง	คะแนนตอนที่ 2		ผลต่าง	รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน		ผลต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
1	8	20	12	10	20	10	18	40	22
2	8	21	13	8	22	14	16	43	27
3	9	22	13	8	21	13	17	43	26
4	9	21	12	9	22	13	18	43	25
5	9	21	12	9	21	12	18	42	24
6	7	22	15	8	22	14	15	44	29
7	9	22	13	8	23	15	17	45	28
8	7	22	15	9	22	13	16	44	28
9	9	22	13	9	23	14	18	45	27
10	9	21	12	10	21	11	19	42	23
11	8	22	14	9	22	13	17	44	27
12	8	22	14	8	21	13	16	43	27
13	8	21	13	8	22	14	16	43	27
14	7	21	14	9	21	12	16	42	26
15	7	22	15	9	22	13	16	44	28
16	9	21	12	11	21	10	20	42	22
17	8	20	12	10	22	12	18	42	24
18	8	21	13	11	23	12	19	44	25

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ ที่	คะแนนตอนที่ 1		ผลต่าง	คะแนนตอนที่ 2		ผลต่าง	รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน		ผลต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
19	9	22	13	10	22	12	19	44	25
20	10	21	11	10	22	12	20	43	23
21	9	21	12	10	23	13	19	44	25
22	9	23	14	9	22	13	18	45	27
23	8	21	13	10	22	12	18	43	25
24	9	22	13	9	21	12	18	43	25
25	7	21	14	10	22	12	17	43	26
26	9	22	13	9	22	13	18	44	26
27	9	23	14	10	22	12	19	45	26
28	9	22	13	10	23	13	19	45	26
29	8	20	12	9	21	12	17	41	24
30	7	22	15	10	21	11	17	43	26
31	9	21	12	10	21	11	19	42	23
32	9	21	12	10	22	12	19	43	24
33	9	21	12	9	22	13	18	43	25
34	8	22	14	8	22	14	16	44	28
35	10	21	11	9	22	13	19	43	24
36	9	21	12	3	21	18	12	42	30
37	8	21	13	8	22	14	16	43	27
38	8	20	12	9	21	12	17	41	24

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนตอนที่ 1		ผลต่าง	คะแนนตอนที่ 2		ผลต่าง	รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน		ผลต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
39	8	21	13	9	21	12	17	42	25
40	8	21	13	10	22	12	18	43	25
รวม	336	854	518	364	870	506	700	1724	1024
ค่าเฉลี่ย	8.40	21.35	12.95	9.10	21.75	12.65	17.50	43.10	25.60
S.D.	0.81	0.73		1.29	0.70		1.53	1.17	

ที่มา : (อภัสรา สังขวาสี, 2564)

ตาราง 9 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบ
ทีมเป็นฐาน(Team-based learning)

หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1.1 เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	4.58	0.50	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน	4.60	0.50	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น	4.53	0.51	มากที่สุด
1.4 รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน	4.48	0.51	มาก
1.5 มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักเรียนและครู	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.56	0.50	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน			
2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทีม	4.63	0.49	มากที่สุด
2.2 มีกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
2.3 นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
2.4 นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก	4.63	0.49	มากที่สุด
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็น กันเอง	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน	4.63	0.49	มากที่สุด
หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน			
3.1 การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสม กับเนื้อหาที่เรียน	4.65	0.48	มากที่สุด
3.2 ครูมีการจัดเตรียมสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน การสอน	4.58	0.50	มากที่สุด
3.3 นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอน	4.73	0.45	มากที่สุด
3.4 ครูมีการแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากแหล่งอื่น	4.55	0.50	มากที่สุด
3.5 นักเรียนได้หาความรู้ ศึกษาความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.62	0.49	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

หัวข้อ	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
4. ด้านรูปแบบการเรียนรู้เป็นทีม			
4.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม	4.50	0.60	มาก
4.2 นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนรู้เป็นทีม	4.43	0.50	มาก
4.3 นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนรู้การสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	4.50	0.51	มาก
4.4 นักเรียนมีความร่วมมือที่ดีในการทำงานเป็นทีม	4.60	0.50	มากที่สุด
4.5 นักเรียนสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนรู้เป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.63	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประเมินผล	4.53	0.52	มากที่สุด
รวม	4.59	0.50	มากที่สุด

ที่มา : (อภัสรา สังขาสี, 2564)

ประวัติผู้เขียน

ឯក-សក្កត

อภัสรา สังขวาฬ

วัน เดือน ปี เกิด

17 กรกฎาคม 2533

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2555

ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2564

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการ

เรียนรู้อะไร? วิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ